

53/6 ඊ.ඩී.ආර්.චන්ද්‍ර චාලන, කොළඹ 05.
E.mail – unitedsocialists@gmail.com
Tel – 4510289 / 2504647
එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂයේ වෙබ් අඩවියට
පිවිසෙන්න - www.lankasocialist.com

wdK xj fl dhngo @

භෞරුන්ගෙන් භෞර ඝන භෞරු වෙනුවෙන් භෞරු

පසුගිය ජනාධිපතිවරණ සමයේදී ප්‍රධාන ප්‍රචාරක තුරුම්පුවක් වූයේ රාජපක්ෂ පාලනය තුළ පැවති වංචා - දූෂණ සහ සොරකමයි. දකුණුකරයේ මීට කලින් වතාවල මහින්ද රාජපක්ෂට ජන්දය දුන් සිංහල ජනයා ඔහුට එරෙහි වීමට බලපෑ එක ප්‍රධාන කරුණක් වූයේ එයයි. ඔහුගේ පවුල් පාලනය වැඩි කළ නැතිවත් ස්වභාවය අනුව මහජන මුදල් සෙල්ලම් කාසි මෙන් එකට මෙහාට විසි කරන ලදී. නිතියෙන් නියමිත සියලුම පටිපාටි ඉවත දමා විරවිල ගුවන් තොටුපොළක් ඉදිකිරීමට මුල්ගල් තැබීමේ උත්සවයක් පවත්වන ලද්දේ රුසියානු මිලියන ගණනක් වියදම් කරමිනි. එහෙත් පසුව එම ගුවන් තොටුපොළ ඉදිකිරීම අත්හිටුවන ලදී. ඒ සඳහා කරන ලද මහජන මුදල් නාස්තිය ගැන වගකිව යුත්තෙක් අද වන තුරු නැත.

පසුගිය සතිවලදී පාර්ලිමේන්තුවේ දී හෙලිදරවු වූ පරිදි මත්තල ඉදිකරන ලද ගුවන් තොටුපොළ විවෘත කිරීමේ උත්සවය සඳහා රුසියානු ලක්ෂ හැට හයක් වැය කොට ඇත. තම නමින් එම ගුවන් තොටුපොළ තමාම නම් කරගත් මහින්ද රාජපක්ෂ එම උත්සවය සඳහා තම පෞද්ගලික මුදල් සහයක් හෝ වැය කලේ නැත. මෙය හුදෙක් මහජන මුදල් නාස්ති කිරීමක් පමණක් නොවේ එය අක්‍රමිකතාවකි එයින්ද එකට ගිය මහජන මුදල් ගසා කැමිද වේ. මෙසේ පොදු ජාතික ධනය කාබාසිනියා කල රාජපක්ෂ ඒවා නොසිදු වූ සේ අදත් යෙහෙත් වැරදීමයි.

මාස හයක් පමණ ඇතත් වත්මන් යහපාලන ආණ්ඩුව රාජපක්ෂ රෙජිමයේ දූෂණ වංචා සොයා බැලීමට නිසි ලෙස යොමු වී ඇති බවක් නොපෙනේ. විශේෂයෙන්ම ගෝඨාභය රාජපක්ෂ ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය මෙහෙයවූයේ තමාගේ බුදුලයක් මෙනි. නාගරික සංවර්ධන විෂයයද ඔහු යටතට පත් කල පසු කොළඹ ලස්සන කිරීමේ මුළුමනක් සිදු කලේ මුදල් නාස්තියක් සහ ගසා කැමිනි. හොඳට තිබූ පදික වේදිකා කඩා ඒවාට වෙනත් ආකාරයක ගල් අතුරා ලස්සනක් මවා පෙන්වන ලදී. කොමිස්නර්වරුන්ගේ ඔප්පු තිරප්පු සහිත වසර සිය ගණනක් පිටින් වූ ජනයා බලහත්කාරයෙන් ඉවත් කොට එම ඉඩම් ඉන්දියාවේ ටාටා සමාගමට පවරන ලද්දේ කුමන පදනමක් මත දැයි අදටත් අබිරහසකි.

රාජපක්ෂ පාලනයේ දූෂිතම ක්‍රියාවලිය වූයේ මහා පරිමාණ ව්‍යාපෘති කිසිදු ටෙන්ඩර් කැඳවීමකින් තොරව තමන්ගේ හිතු මනාපයට ආයෝජකයන්ට පැවරීමයි. මේවා සියල්ලක්ම පාහේ පවරන ලද්දේ වින සමාගම වලටය. කොළඹ නෙලුම් පොකුණ රහසල, උතුරු අධිවේගී මාර්ගය හා කොළඹ වරාය තරගය මේ අතුරින් ප්‍රධානම ව්‍යාපෘති බව කිව හැකිය. වින සමාගමවලට මේ ව්‍යාපෘති පවරා දුන්නේ කුමන පදනමකින්ද ඒවා තෝරා ගත්තේ කෙසේද සහ මේ ව්‍යාපෘති සඳහා ගෙවන මුදල නිශ්චය කලේ කෙසේද යන්න ගැන නිශ්චිත තොරතුරු ලැබී නැත. මීට අමතරව රාජපක්ෂ පාලන සමයේ දී ඉදි කරන ලද අධිවේගී මාර්ග සහ වෙනත් ප්‍රධාන මාර්ග ව්‍යාපෘති කිපයකම වියදම් ඇස්තමේන්තු කිසිසේත් පිලිගත නොහැකි අධිකාරී වියදම් බව ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රවාහන සහ මහා මාර්ග සේනාධිපති සීටින ප්‍රවීනතම විශේෂඥයා වන මොරටුව විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය අමල් කුමාරගේ විසින් සාධක සහිතව පෙන්වා දී ඇත.

මේ ආකාරයෙන් මහා පරිමාණ ව්‍යාපෘති ඉදිකිරීමේදී රාජපක්ෂ පාලනය විසින් යටිමඩි ගහන ලද මුදල් ප්‍රමාණය කොට ගණනක් වන බව නිසැකය. අපේ රටේ නිතියේ පවත්නා තත්වය තුළ මේ වංචාවන් සොයා ගැනීම එතරම් පහසු නැත. රාජපක්ෂ පවුලේ කිසිවකුත් මේ මුදල් තමන්ගේ නම් වලින් හෝ තමන්ගේ ළග තබා ගෙන සිටිනැයි කිසිසේත් සිතිය නොහැකිය. ඔවුන් මෙරට පමණක් නොව එතෙර බැංකුවල පවා වෙනත් නම් වලින් මුදල් තැන්පත් කර හෝ දේපල මිලදී ගෙන ඇති බවට චාරිතා පළවී ඇත්තේ මේ නිසාය. උඩින් පල්ලෙන් අතගැමෙන් පමණක් මේ සුවිශේෂී වංචා - දූෂණ සොයා ගැනීමට හැකියාවක් නැත. මෙසේ යටිමඩි ගහන ලද මුදල් සෙවීමට ඇමරිකාවේ ඉන්දියාවේ සහ ලෝක බැංකුවේ සහය ලබා ගන්නා බව වත්මන් රජය විටින් විට ප්‍රකාශ කළ ද නිශ්චිත වැඩ පිළිවෙලක් සහ කාලරාමුවක් මත ඒ සඳහා යොමු වී ඇති බවක් නොපෙනේ. මේ හේතුවෙන් රටේ ජාතික

මෙහිදී යහපාලන ආණ්ඩුව රුවල කැවුණ නැවක් මෙන් ඉඩා ගානේ නැවෙමින් පවතී. ජනවාරි 8 දින රාජපක්ෂ පාලනය පරාජය වීම සමග ආණ්ඩුව විසුරුවා හැර මහ මැතිවරණයකට ගමන් කළේ නම් ජනතාව කැමති ආණ්ඩුවක් බලයට පත් කර රට තුළ එක්තරා දුරකට අද පවතින ආරාජිකත්වය වලක්වා ගැනීමට හැකියාව තිබුණි. රනිල් ඇතුළු එජාප නායකයින් දින 100 වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කලේ වැඩ පෙන්වා ජනතා විශ්වාසය දිනා ගෙන එජාප ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීමට තිබෙන හොඳම මාර්ගය විය බව ඔවුන්ගේ තේරුම් ගැනීම වී තිබූ නිසාය. එජාප නායකත්වයට ජනතා විශ්වාසය දිනාගැනීම ගැන විශ්වාසයක් නොතිබීම ඊට හේතුවයි. නමුත් අද වන විට දින 100 පාරාවලල්ලක් බවට පත්ව ඇත. දින 100 ඉක්ම යෑමෙන් පසුව ආණ්ඩුව විසුරුවා හැර මහ මැතිවරණයක් කැඳවීමට මෙහි - රනිල් අතර තිබූ එකඟතාවය ද මෙහි විසින් බිඳ දමා ඇති බව තේරුම් ගැනීම අපහසු නැත. දැන් මෙහි කැස කවන්නේ ශ්‍රීලනීප ආණ්ඩුවක් සඳා ගැනීමටය. ඒ සඳහා රාජපක්ෂගේ එකඟතාවය ඔහුට අවසන් වශයෙන් ලැබෙනු ඇත.

රාජපක්ෂ රෙජිමය බිඳ වැටීමෙන් පසු මෙහි ශ්‍රීලනීපය බේරා ගැනීමේ අසීරු උත්සාහයක යෙදී සිටීමේ ප්‍රචලයක් ලෙස ඔහු ඒ අත මේ අත පැද්දෙමින් නිතවිවක් නොමැතිව කල් මරමින් සිටී. ඒ අතර පරාජිත මහින්ද රාජපක්ෂ ජාතිවාදී බලවේග අවුල්වමින් අන්ත දූෂිත බලවේග සමග ශ්‍රීලනීපය තමන්ට අවනත කර ගැනීමේ දුෂ්ට ක්‍රියාවලියක යෙදී ඇත. අනෙක් පැත්තෙන් දේශීය ධනපති පංතියේ ප්‍රධාන නියෝජිතයින් වන ධම්මික පෙරේරා, කෙලි මහරාජා, ටීටාන් අලස්, හැරී ජයවර්ධන වැනි ආර්ථික දැවැන්තයින් රාජපක්ෂ පාලනය සමයේ නිදැල්ලේ සිදු කරගෙන ගිය ආර්ථික මංකොල්ලය රැක ගැනීම සඳහා මහින්ද සමග රංචු ගැසීම පෙන්නුම් කෙරේ. ජනතා බලවේග වලට වඩා මහින්දගේ ශක්තිය රඳා පැවත ඇත්තේ ධනපති පංතියේ මෙම දූෂිත ස්ථරය මතය. මෙම ක්‍රියා වලියට වින ආණ්ඩුව හා ඒ හා සම්බන්ධ විශාල සමාගම් ද එක්ව කටයුතු කරන බව තේරුම් ගැනීම අපහසු නැත. ඒ අතර මෝඩි හා ඉන්දියානු ආණ්ඩුව බලයට කැඳර කමින් සටන් වැද සිටින. මහින්දගේ විශ්වාස බල ඇරගලයට කෙලින් සහයෝගය නොදුන්නද රනිල් සමග බටහිර අධිරාජ්‍යවාදී රටවල් සමග වර්ධනය වෙමින් පවතින සම්බන්ධය ගැන සතුටකින් සිටින බවක් නොපෙනේ.

ධනය ගසා කැ පාදා දේශපාලකයන්ට තවමත් යහතින් වැරදීමකින් ඉඩ ලැබී ඇත. අනෙක් අතට මේ හොර කල්ලිය එකතු වී එකිනෙකා ආරක්ෂා කර ගැනීමට යොමු වීමේ පිලිවෙතකට යොමු වී ඇති බවත් ද පෙනී යයි. වංචා - දූෂණ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශයක් ලබා ගැනීම සඳහා නිටපු දේශපාලකයන් සහ නිලධාරීන් කැඳවීම පවා පලිගැනීම් ලෙස හුවා දැක්වීමට තරම් මේ හොරකල්ලි ඉදිරියට පැමිණ ඇත. විමල් විරවංග මුදල් උපයාගත් ඉඩම් මිලදී ගත් සහ නිවාස ඉදි කළ ආකාරය ගැන විවිධ චාරිතා පලවන්නට ගත්තේ මීට වසර පහකට පමණ පෙර සිටය. රෝනිත අබේගුණවර්ධන මන්ත්‍රීවරයාගේ වත්කම් පිළිබඳව අල්ලස් පරීක්ෂණ ඇරඹුනේ මීට වසර දහයකටත් පෙර සිටය. දූෂණ - වංචා වෝදනා එල්ල වූ මොවුන් සියලු දෙනාම අද “මහින්ද සමග

මහින්ද අගමැති අපේක්ෂකයා ලෙස නම් කිරීම සඳහා ශ්‍රීලනීපයේ නිල

නායකයින් වන මෙහිපාල හා නිමල් සිරිපාල වෙත ගෙන එනු ලබන බලපෑමේ යටි අරමුණව තිබෙන්නේ රාජපක්ෂ පවුලේ හා ඔවුන්ගේ ගජමිතුරු මහා පරිමාණ දූෂිතයින් නිතියේ රැහැනෙන් බේරා ගැනීමේ අරගල යයි. එජාප නායකත්වයෙන් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගනු ලැබුවහොත් රාජපක්ෂ පවුල හා රෙජිමය හා සම්බන්ධ අයගේ අනාගත ඉරණම ගැන ඔවුන් බියට පත්ව සිටින බවට සැකයක් නැත.

අනුනෝ ජිටා බහි ජිටා

මේ වන විට රට තුළ දිග හැරෙමින් පවතින ආරාජිකත්වය ගැන හෝ මෙහි - රනිල් අනුගමනය කරන නව ලිබරල් ආර්ථික වැඩ පිළිවෙල තුළ සිදුවන විනාශය ගැන විවේචනයක් හෝ විරුද්ධත්වයක් රාජපක්ෂ වාදීන්ට වැදගත් නොවේ. කම්කරු පංතිය දැගී ගොවි ජනතාව ගැන ඔවුන්ට වැදගත් කමක් නැත. යුද්ධයෙන් පසු තවමත් නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොමැතිව පීඩා විඳින උතුරේ දෙමළ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න කෙරේ විසඳුම් ලබා දීම හා ජාතික ප්‍රශ්නයට ධනේෂ්වර සීමාවන් තුළ ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වූ දේශපාලන විසඳුම් ගැන කටා කිරීමට ජාතිවාදය කර පින්නා ගත් රාජපක්ෂ බලවේග යට අවශ්‍ය නොවේ. උතුරේ දෙමළ සමාජය නැවතත් බලාපොරොත්තු බිඳ වැටුන සමාජයක් බවට පත්ව තිබෙන අතර දෙමළ ජාතික සන්ධානය (TNA) ඊට විසඳුම් ඉදිරිපත් කිරීමට සහ

මුලින්ම අසමත්ව සිටී. මෙම පසු බිම තුළ දෙමළ ජාතික සන්ධානය දෙමළ ජනතාව ඉදිරියේ තියුණු පරීක්ෂණයකට ලක් වෙමින් ඇත. දෙමළ සන්ධානය රනිල් ඇතුළු නායකයින් සමග කොළඹ දී සිත කාමර ඇතුළේ සිදු කෙරෙන සාකච්ඡාවන් තුළින් උග්‍ර ප්‍රශ්න වලින් කැකැරෙන දෙමළ ජනතාව සමග සෙල්ලම් කරමින් කාලය මරති.

දකුණේ දිග හැරෙමින් පවතින අවුල් සහගත තත්වය බරපතලය. ඒකාධිපති විශ්වාසයෙන් පෙලුන රාජපක්ෂ රෙජිමය කුපිත ලෙස පරාජය කිරීමට ජනවාරි 8 වෙනිදා රටේ බහුතරයක් ජනතාව තිත් දු කරන ලදී. මෙහි - රනිල් ආණ්ඩුව බිහිවූයේ එහි ප්‍රචලයක් ලෙසිනි. ජනාධිපතිවරණයේදී මෙහි දුන් දින 100 පොරොන්දු පත්තරය ක්‍රියාවට නැංවීම අලුත් ආණ්ඩුවේ ප්‍රමුඛ කාර්ය විය. එසේ වී නමුදු දින 100 වැඩ පිළිවෙලින් පොරොන්දු වූ අයුරින් ක්‍රියාවට නැගීමට මෙහි පාලනය අසමත් විය. සියලු පොරොන්දු කෙසේ වෙතත් අත ගැසූ පොරොන්දු පවා ක්‍රියාවට නැගුනේ බාගෙයටය. විධායක

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම ගැන දැන වහසි බස් දොඩවනු පෙනේ.)
-තාරක-

මෙහිදී අප දේශපාලනික වශයෙන් තේරුම් ගත යුත්තේ මේ හොරකම් වංචා දූෂණ වත්මන් ගෝලීය ධනවාදයේ ආවේනික ලක්ෂණයක් බවය. ලංකාව වැනි පසුගාමී ධනපති රටක මේ තත්වය ඉහළ සිට පහළටම ඔබ්බ දුවා ඇත. මෙහි - රනිල් යහපාලන ආණ්ඩුවෙන් මෙයට විසඳුම් බලාපොරොත්තු වීම බරපතල වරදකි. ඔවුන්ද මේ මහා පරිමාණ දූෂණ වලට අඩු වැඩි වශයෙන් සම්මාදම් වී ඇත. මේ තත්වය වෙනස් කළ හැක්කේ මෙරට දේශ පාලනය උඩ යටිකුරු කර සිටීමෙන් පමණි. ඒ සඳහා විප්ලවීය දේශපාලන පරිවර්තනයක් අවශ්‍යය. වංචා - දූෂණය - ගසා කැම අවශ්‍ය නොවන සාධාරණ සමාජ ක්‍රමයක් සමාජවාදී සමාජයක් ගොඩ නැගීමට අප කැපවිය යුත්තේ එහෙයිනි.

3 පිටුව බලන්න

20 ක්වද ? කා වෙනුවෙන්ද ?

පවතින මැතිවරණ ක්‍රමය යහපත් අයුරින් වෙනස් කර ගැනීමේ දේශපාලන අවශ්‍යතාව මේ සමාජයට කලෙක සිට තිබුණි. එය වෙනස් කිරීමේ මූලික අවශ්‍යතාව තිබුණේ වඩා පිරිසිදු හා යක්ෂිතව ජනතා නියෝජනයක් සහිත දියුණු පාර්ලිමේන්තුවක් පත්කර ගැනීමටය. ඒ සඳහා සමස්ථ මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය දැනට තොර මැතිවරණ ක්‍රියාවලියක් විය යුතු අතර තරඟ වදින දේශපාලන පක්ෂ පිරිසිදු මුදල් ගනුදෙනු සහිත ජනතාවට වග කියන්නාවූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ විය යුතුය. එනිසා මැතිවරණ ක්‍රමයෙහි කෙලවර පමණක් වෙනස් කිරීමට 20 වන සංශෝධනය ලෙස යෝජනා කරන මේ ප්‍රතිසංස්කරණ කිපයෙන් මේ සමාජය ඉල්ලා සිටින යහපත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වෙනස සිදුවන්නේ නැතැයි අපි පළමුව කියමු.

ශිෂ්ට කළ හැකි නම් ඉන්දියාවේ පාර්ලිමේන්තුව වැදගත්කමෙන් පිරි සුපිරි පාර්ලිමේන්තුවක් විය යුතුය. එහෙත් අපට වෝදනා ඇති මන්ත්‍රීවරුන් 186 ක් වර්තමාන ඉන්දිය පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත්වී ඇත. ඉන්දියාවේදී ප්‍රශ්නය වී ඇත්තේ ද දුෂිත ව්‍යාපාරිකයන් හා කලු සල්ලි අපුල්ලනවුන් සමග දේශපාලන පක්ෂ හා දේශපාලකයන් තබා ගන්න නොකියවෙන සම්බන්ධයයි. මැතිවරණ ක්‍රියාවලියේ එක කෙළවරක් වෙනස් කිරීමෙන් පමණක් ඒ දුෂිත මාවත් අහුරා දමන්නට නොහැක. එනිසා දේශපාලන පක්ෂ විසින් ගොඩනගා ගන්නා මැතිවරණ අරමුදල් හා අපේක්ෂකයන්ගේ මැතිවරණ අයවැය කල් තබා ප්‍රසිද්ධ කිරීමේ නෛතික කොන්දේසි අඩු තරම් මැතිවරණ ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණයට ඇතුළු නොකළහොත් ඉදිරි මැතිවරණද දුෂිත මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් පිරි පාර්ලිමේන්තුවක් පත්කරගනු ඇතැයි අපි අවධාරණයෙන් කියමු. මාස ගණන් විලිවැදී ඇමාන මණ්ඩලයෙන් අනුමත කළ බවට ප්‍රකාශ කෙරෙන වර්තමාන

ප්‍රතිසංස්කරණ සැකසීම පවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලියකින් තොරව හදා ගන්නාවූ අංක ගණිතමය සුත්‍රයකි. එවා පාර්ලිමේන්තුවේ පක්ෂ මැතිවරණයට දේශපාලන පක්ෂ කාන්තාවන්ට හා තරුණයන්ට දේශපාලනය කිරීමට කෙතරම් ඉඩ දෙන්නේද යන්න අනුව පමණි. ප්‍රධාන ධාරාවේ ධනපති දේශපාලන පක්ෂ වැනි නිදහසක් නොදෙන බව ඉතා පැහැදිලිය. කුඩා පක්ෂ සංකල්පය අනුපාත ක්‍රමයට මාරුවීම සඳහා ජයවර්ධන ජනාධිපති ඉදිරිපත් කළ පල් බොරුවකි. මැතිවරණයෙන් මැතිවරණයට දේශපාලන පක්ෂ ලොකු කුඩා යැයි තිත් ද කරන්නේ පන්දායකයකය.

සුළු ජාතික ආගමික හෝ වෙනත් වැනි විශේෂ ජන නියෝජනයක් ගැන කතාව ඇත්ත අවධාරණයක් ලැබිය යුත්තකි. ඒ නිසාම මේ මැතිවරණ ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ සාකච්ඡාව පාර්ලිමේන්තුවට සීමා නොකල යුතු යැයි අපි කියමු. මේ රටේ ඕනෑම මැතිවරණ ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණයක් ගැන කතා කල යුත්තේ පළාත් සභා සතු ජනතා නියෝජනයද හවුල් කර ගනිමින්ය.

මේ කරන්නට යන්නේ අවජාතක අලෙවි පාර්ලිමේන්තුවක ඉන්නා කණ්ඩායම් ඊළඟ මැතිවරණයෙන් තම අනාගතය සහතික කර ගැනීමේ උප්පරිමාර්ගය 20 වන සංශෝධනය ලෙසින් ජනතාවට විකිණීමය. යෝජනා කෙරෙන හා සම්මත කිරීමට අවශ්‍ය යැයි කියන්නාවූ එම 20 වන සංශෝධනය ඊළඟ මැතිවරණයට අදාල නොවන්නේ නම් මේ හදිසියක කුමක්දැයි අපි අසමු.

මැතිවරණයෙන් පසු පත්වන පාර්ලිමේන්තුවට මේ ප්‍රතිසංස්කරණ ඉදිරිපත් කර සම්මත කර ගැනීමේ ඇති අවුල කුමක්දැයි විමසිය යුතුය.

එනිසා ඉදිරියේදී මන්ත්‍රීකම් ඇමතිකම් බලාපොරොත්තු වන දේශපාලකයින් හා ඔවුන්ගේ පුරෝහිතයින් කිහිප දෙනෙකුට 20 වන සංශෝධනය හදා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමට අයිතියක් නැතැයි අපි කියමු. තමන් කෙසේ නියෝජනය විය යුතුද යන්න තිත් ද කළ යුත්තේ පන්දායකයන්ය. මේ සමාජයට මැතිවරණ ක්‍රමයේ වෙනස් කිරීම් පිළිබඳ හදිසියකින් තොර කතිකාවක් අවශ්‍යව ඇත. එසේ කිරීමට 19 වන සංශෝධනය සම්මත කිරීමේදී මෙන් කළ අන්දමට නොව මේ ප්‍රතිසංස්කරණ විශේෂයෙන් සිංහල හා දෙමළ බසින් සමාජයට ඉදිරිපත් කළ යුතුය. මෙම ගැටලුව විසඳිය හැකි වන්නේ මහජන ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් කැඳවා කම්කරු පංතිය ඇතුළු සමාජයේ සියලු ස්ථරයන්ට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව සාකච්ඡා කිරීමට අවස්ථාව උදාකර දීමෙනි. එමේ ව්‍යාපාරය හා වෘත්තිය සමිති ඒ වෙනුවෙන් හඬනැගීමට වහාම පියවර ගත යුතුය.

2 පිටුවෙන් ආණ්ඩුව කොයිබවද ?

කම්කරු පංතියට වැටුප් වැඩි කිරීමේ පොරොන්දුවද සිදුවූයේ කොළේ වහලා ගැසීමක් ලෙසිනි. ලක්ෂ 15ක් පමණ වන රාජ්‍ය අංශයේ කම්කරුවන්ට රු. 10000 /= ක් වැටුප් වැඩි කිරීමේ පොරොන්දුව පරාජිත මහින්ද රාජපක්ෂ අවසන් මොහොතේ දුන් රු. 3000/= සමග එකතු කර ඇත. ලක්ෂ 70ක් පමණවන පෞද්ගලික අංශයේ කම්කරුවන්ට රු. 2500/=ක් ගෙවීමට කාමිපුතුන්ගෙන් ඉල්ලීමක් කළද එය මේ දක්වා ඉටු වී නොමැත. වතුකරයේ කම්කරුවන්, නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ කම්කරුවන් මෙම ලක්ෂ 70 ට ඇතුළත් වේ. රජයේ විද්‍යාමිකයින්ට පොරොන්දු වූ රු. 3500/= වෙනුවට ලැබුණේ රු. 1000/= ක් පමණි. අනෙක් රු. 2500/= මහින්ද රාජපක්ෂගේ නමට බැරවිය.

දුෂිත මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම දින 100 පොරොන්දු අතර ප්‍රමුඛත්වයට පත් තවත් පොරොන්දුවකි. සැම මැතිවරණ කොට්ඨාසයකටම එක් මන්ත්‍රීවරයෙකු පත්වීම සහතික කරමින් මනාප ක්‍රමය අහෝසි කරන බව එහි සඳහන් විය. එහෙත් එය යථාර්ථයක් වන ලකුණු පෙහෙන්නට නැත. එපාපය හා ශ්‍රීලනිපයේ දේශපාලන ක්ෂි ඇදීලක් බවට 20 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පත්ව තිබේ. මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීම පිළිබඳ කට්ටල දිනපතා පුවත් මවන මාතෘකාවක් බවට පත්ව ඇත්තේය. කාලය ගෙවී යමින් පවතී. දින 100 ගැන හෝ ඉටු කෙරෙන නොකෙරෙන පොරොන්දු ගැන දැන් කට්ටලවත් නැත. සමාජය එක තැන පල් වෙමින් පවතින අතර රටේ ආර්ථික වර්ධනය ඇත කිටින තත්වයකට ඇද වැටී ඇත. රජයේ සේවකයින්ගේ වැටුප් ගෙවා ගැනීම ඇතුළු එදිනෙදා රාජ්‍ය වියදම් පියවා ගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකට ආණ්ඩුව මුහුණ දෙමින් සිටී.

මේ අතර පාර්ලිමේන්තුව එකම විහිලු මඩුවක් බවට පත්ව ඇත. ඊට පාලනය කරන රහිල් අගමැති ධුරය දරණ එපාප ආණ්ඩුවට පාර්ලිමේන්තුව තුළ බහුතර බලයක් නොමැතිය. ඒ අතර ශ්‍රීලනිපය නායකත්වය දෙන විපක්ෂය සහිතව ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන්ට හා අගමැති රහිල්ට විරුද්ධව විශ්වාස භංග යෝජනා ඉදිරිපත් කරමින් සංදර්ශණ පවත්වති. දින 100 අවසන් වූ අප්‍රේල් මස 24 වන දින පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා

හරින බවට මෙහිපාල ජනාධිපතිවරයා ජනතාවට පැහැදිලි පොරොන්දුවක් දුන්නේය. දැන් එය නොතකා මෙහි පාලනය ඉඩා ගානේ ඇදී ඇදී යයි.

මෙම පසුබිම තුළ උදාවී තිබෙන ආරාජිකත්වය ඉදිරියේ වම හා කම්කරු පංතිය ශිෂ්‍ය හා තරුණ ව්‍යාපාරය සමග වගකීම් සිය දැනට ගෙන කටයුතු කිරීමට අසමත් වුවහොත් ඇති විය හැකි තත්වය හයානක විය හැකිය. ධනපති පංතිය ඇතුළු ප්‍රතිගාමී හා ජාතිවාදී බලවේග ඔවුන්ට ලැබෙන අවස්ථාව අත්හැර දැමීමට සූදානම් නැත. මෙය පංති බලවේග දෙකක් අතර වන සටනකින් අනාගතය තිත් ද කිරීමේ ගැටලුවක් දක්වා වර්ධනය වී හමාරය. පැහැන පිහින ජනතාවගේ පැත්තෙන් මෙම අභියෝගය හඳුනා නොගෙන සාමාන්‍යයෙන් එදී හෙදා කටයුතු කරන ආකාරයට හැසිරීම වහා වෙනස් කළ යුතුව ඇත. එමේ නමින් පෙනී සිටින ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ උණු පලයේ පිණුම් ගසන කකුළුවන් මෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ ආසන ගනනක් කෙසේ හෝ දිනා ගැනීමේ බංකොලොත් මාවතට වැටී අවසානය. ජවිපෙ නායකත්වය ධනපති පංතියේ අදිසි බලවේග විසින් මෙහෙය වන රුකඩ බවට පත්ව හමාරය.

මහින්දගේ ඒකාධිපති වියරුවට එරෙහිවූ ජන කොටසක් මෙහිගෙන් විසඳුමක් බලාපොරොත්තුවෙන් මායා ලෝකයක පැටලී ඇත. මෙම තිරණාත්මක මොහොතේ සැබෑ වමේ බලවේග වල අභියෝගය වන්නේ මේ දැවැන්ත කාර්යයට අත ගැනීමයි. සාපේක්ෂ වශයෙන් කුඩා පක්ෂ හා බලවේග වශයෙන් සිටියද මෝදුවන සමාජ අර්බුදයන් වලදී දැවැන්ත කාර්යකාරයක් වමේ බලවේග වලට ඉටු කළ හැකි බවට පංති අරගලයේ ඉතිහාසය කියා දෙනු ලබන පාඩමයි. ඔබ අපි මුහුණ දෙන්නේ ඒ හා සමාන තත්වයකටය. සමාජවාදය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින එම බලවේගයන්ට උතුරේ පිහින දෙමළ ජනතාව හා දකුණේ කම්කරු පංතිය ඇතුළු පිහින ජනතා බලවේග වලට නායකත්වය සැපයීම සඳහා ක්‍රියාකාරී වැඩ පිළිවෙලක් වහා ගොඩනගා ගත යුතුව ඇත. එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය අද ඊට තුළ පවතින එකම නිර්ව්‍යාජ වමේ පක්ෂය ලෙස ඒ දැවැන්ත කාර්යකාරය තම දෙවුර මත ගැනීම සඳහා සියලු උත්සාහයන් දරමින් සිටී. ඒ සඳහා පංති සටන්කාමීන් හා එකිනරයින් සමග විවෘත සාකච්ඡාවක් ආරම්භ කර ඇති බව ද ඒ සඳහා පෙරමුණ ගැනීම ඔබේ වගකීම බවද අවධාරණය කරන්නෙමු.

අලුත් ගම දර්ශන නගරයේ සිදු වූ බේදවාචකයට මේ වන විට වසරක් ගෙවී යයි. මුස්ලිම් ජාතික තරුණයින් තිදෙනෙකු මෙහිදී වෙඩි තබා ඝාතනය කෙරින. මෙවා වෙඩි තැබීමකින් සිදු වූ මරණ නොවන බව පෙන්වීමට මහින්ද හා ගෝඨාගේ ආණ්ඩුව නොකළ දෙයක් නැති තරම්ය. අවසානයේ එය මිනීමැරීමක් බව අධිකරණය තිත් ද කරන ලදී.

මහින්ද හා ගෝඨාගේ දැන් ගෙදර ගොස්ය. මෙහි - රහිල් බලයට පැමිණ ඇත. මෙහි එම දිනවල (පසු ගිය ජූනි 15) මහින්ද යටතේ ඇස් කන් නොමැතිව ඇමති ධුරයේ සිටියහ. එහෙත් රහිල් දර්ශන නගරයේ ඝාතන ගැන තීරණ විරෝධය දැක්වූහ. එහෙත් දැන් ඔහුද නිකඩව බලා සිටින සැටියෙකි.

2014 ජූනි 15 දර්ශන නගරයේ කලු දිනය
 2014 ජූනි 15- තරුකා ජනතා ඉගැන්වීමේ දිනය
ජාතිවාදයේ - ආගමික අන්තවාදයේ ගිහිදුල් නිවැරදි
 ඉගැන්වීමේ දිනය - ගමන් තීව්‍රීකරණය
සම්මන්ත්‍රණය - ජූනි 12 - සවස 4ට
සමාජය හා සාමාජික කේන්ද්‍රය CSR
 වත්සන් සමාජවාදී පක්ෂය - ඉස්කියා ජොර්ජියා සංගමය

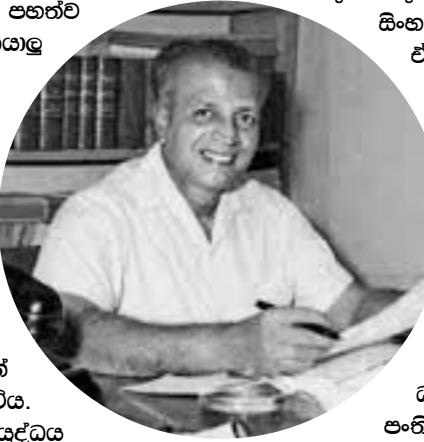
මෙම නිකැඩියාව බිඳීම සඳහා එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය සංවිධානය කළ සම්මන්ත්‍රණයක් පසු ගිය ජූනි 12 මරදාන සමාජය හා සාමාජික කේන්ද්‍රයේදී පැවැත්වින. එම සම්මන්ත්‍රණය අමතා රතු තරුව කර්තෘ නිතිඥ ශ්‍රීනාත් පෙරේරා පළාත් සභා මන්ත්‍රී මුස්තාප් නිතිඥ නාමල් රාජපක්ෂ හා සත්‍යවේල් පියතුමා දෙසුම් පවත්වන ලදී. මුලසුන සිරිතුංග ජයසූරිය සහෝදරයා විසින් උසුලන ලදී.

1935 දෙසැම්බර් 18 වනදා ලංකා සමසමාජ පක්ෂය බිහිවීම ලාංකික දේශපාලන ඉතිහාසයේ දැවැන්ත සිදුවීමක් විය. ධනපති පංතිය පෙරලා දමා කම්කරු පංති නායකත්වයෙන් සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් ගොඩනගා ගත යුතුය යන අදහස පළමු වතාවට මෙරට දේශපාලන භූමිය තුළ ජනිත වූයේ එමගිනි. එය අතිවාරියයෙන්ම ලෝක සමාජවාදී ව්‍යාපාරය සමග අත්වැල් බැඳගත් ජාත්‍යන්තරවාදී ව්‍යාපාරයක කොටසක් වීම වැදගත් පියවරක් විය.

ලංකාවේ එවකට සිටි ධනපති පංතියේ නියෝජිතයින් බ්‍රිතාන්‍ය සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් මත යැපෙන කොමියුනිස්ට් පිටිසක් ලෙස කටයුතු කරමින් සිටියහ. 1927 දී බොහෝමයක් කොමියුනිස්ට් සභාව පිහිටුවා ජනතාවට සර්වජන ජන්ද අයිතියදීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මතුවූ අවස්ථාවේදී ධනපති පංතියේ නියෝජිතයින් වූ ඩී.එස්. සේනානායක හා බාරොන් ජයතිලක වැනි අය ජන්ද අයිතිය දීමට විරුද්ධව කරුණු දක්වන තැනට පත්ව සිටියහ. එම පසුබිම තුළ බොහෝමයක් කොමියුනිස්ට් ජනතාවගේ ජන්ද අයිතිය ලබා ගැනීම සඳහා කරුණු ඉදිරිපත් කළේ එවකට කම්කරු සංගමයේ නායකයා ලෙස කටයුතු කළ ඒ ඊ ගුණසිංහ පමණි. ලංකාවට නිදහස ලබා ගැනීමේදී පවා ධනපති නායකයින්ට තිබුණේ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ලැබෙන දෙයක් යටතේ පනත්ව ලබා ගැනීමේ නිවට නියාදු ප්‍රතිපත්තියකි.

වමේ පක්ෂ දෙකක්

එසේ වුවද වමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භයේ සිටම අප රටට නිදහස දීමට ගැනීම හා අධිරාජ්‍ය විරෝධී අරගලය ගැන ජනතාව දැනුවත් කරමින් අරගලයන් වල නිරත විය. 1939 දෙවන ලෝක යුද්ධය ආරම්භවීම සමග අධිරාජ්‍යවාදී යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කළ යුතු ස්ථාවරය ගැන න්‍යායික විවාදයක් සමසමාජ පක්ෂය තුළ මතුවිය. ඒ විවාදය සමග තුන්වන ජාත්‍යන්තරය අනුගමනය කරන ක්‍රියාමාර්ගය සම්බන්ධයෙන්ද තිදුණු විවාදයක් මතුවිය. ජාත්‍යන්තර කම්කරු පංති ව්‍යාපාරයේ උන්තනිය වෙනුවෙන් 3 වන ජාත්‍යන්තරය ක්‍රියා නොකරන බැවින් එය සමග පවත්වන සම්බන්ධතාවලින් ඉවත් විය යුතු බවට වන යෝජනාවක් සමසමාජ පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවට ඉදිරිපත් ඉදිරිපත් විය. එම යෝජනාවට විරුද්ධව ජන්දය පාවිච්චි කළ එස්. ඒ වික්‍රමසිංහ හා එම්. පී. මෙන්ඩිස් ඇතුළු 5 දෙනෙකු සමසමාජයන් නෙරපා දමනු ලැබූ අතර ඉන් අනතුරුව එම කණ්ඩායම පසු කලෙක ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂ බිහිකිරීමට කටයුතු කරන ලදී.

න්‍යායික වශයෙන් වෙනස්කම් පක්ෂ දෙක අතර පැවතියද ආරම්භක අවධියේදී සමසමාජ පක්ෂය හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය කම්කරු පංතියේ හා පිඩින ජනතාවගේ අයිතින් දීමට ගැනීමේදී නිරතවීමක් කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ලැබීය. කම්කරු පංති ව්‍යාපාරයට නායකත්වයදුන් වමේ ව්‍යාපාරය 1956 දී බණ්ඩාරනායකට ආණ්ඩුවක් (එජාපයට එරෙහිව) ගොඩනගා ගැනීමට සහයෝගයදීමට ගත්තා වූ තිත්දුව සමග ස්වාධීන කම්කරු පංති අරගලයේ ගමන්ගත පාවාදීම සිදු කෙරිනි. ජනප්‍රිය ජාතිවාදී බලවේගයක මුහුණුවරින් බලයට පැමිණි ධනපති බණ්ඩාරනායකට අනුකූලතා සහයෝගය නමින් (Responsive co-operation) ධනපති සභාග දේශපාලනයට අවතිර්ණවීමේ පළමු පියවර තැබීණි. අනාගත සභාග දේශපාලන ක්‍රියාවට ඇතුල්වීම සඳහා ලසස නායකත්වය එදා හවුල් දේශපාලනය ආරම්භ කළේ අනුකූලතා සහයෝගය යන නමිනි. එසේම 2001 වසරේදී ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ධනපති හවුල් දේශපාලනයට ඇතුල්වූයේ ඊතියා පරිවාස ආණ්ඩුව යන නමින්ය. මේ වන විට එම කඩතුවා සියල්ල හෙළිදරව්වී අවසානය. බණ්ඩාරනායකගේ

නිමක් නැති වමේ පාවාදීම් එදා සහ අද

ආණ්ඩුව හුදෙක් ධනපති ආණ්ඩුවක් පමණක් නොවූ අතර එය සිංහල පමණක් එකම රාජ්‍ය නාමාව වියයුතු යන ජාතිවාදී දේශපාලන කර්මයට ගෙනා දේශපාලනයද විය. අද දක්වා දිග හැරෙමින් පවතින උග්‍ර සිංහල ජාතිවාදී දේශපාලනය ඒ හරහා ගලා එන්නකි.

වම ජාතිවාදයට යට වෙයි

ධනපති පංතිය (ශ්‍රීලනිපය) සමග සභාග දේශපාලනයට ගමන් කිරීම සමග සමසමාජ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂ ධනපති විරෝධී ස්වාධීන පංති සටන් ක්‍රියාමාර්ගය අත්හැර දැමූවා පමණක් නොව සිංහල ජාතිවාදී දේශපාලනයද වැළඳ ගැනීමට සිදුවිය. පළමු වරට ලංකාවේ සමස්ථ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය 1964 දී ඉල්ලීම් 21 වටා එකම සටන් පෙරමුණකට අත්වැල් බැඳගත්හ. එතෙක් වැඩි කාලයක් යත්නට මත්තෙන් ඉල්ලීම් 21 පාවාදී හවුල් ආණ්ඩුවකට ඇතුල්වීම සමසමාජ නායකත්වය ගත්තා වූ තිත්දුව මරණීය පාවාදීමක් විය. 1968 ඩබ්ලිව් - වෙල්වනායගම් ගිවිසුමට විරුද්ධව ශ්‍රීලනිපය සමග ඩබ්ලිව්ගේ මසල වඩේ කියන තැනට පත්ව පෙළපාලි යැම දක්වා වමේ නායකයෝ ජාතිවාදී දේශපාලනය කරපින්නා ගත්හ. 1972 දී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වාගේ නායකත්වයෙන් සම්පාදනය කෙරුණ ආණ්ඩුවකට ව්‍යවස්ථාවෙන් බොද්ධාගම මුල්තැන දියයතුය යන්න පවා ඇතුලත් කිරීම දක්වා සමසමාජ නායකයෝ පිටිනි තිබුණි. සමසමාජ නායකයින් ධනපති ශ්‍රීලනිපය සමග සභාග දේශපාලනය වැළඳ ගැනීම සමග ජාතික ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් දෙමළ ජනතාවගේ අයිතින් ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම පවා අත්හැර දමන ලදී. 1972 ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය වෙත පෙඩරල් පක්ෂය විසින් ඉදිරිපත් කළ යෝජනා 6 සැලකීමට නොගෙන ප්‍රතික්ෂේප කිරීම දක්වා සමසමාජ කොමියුනිස්ට් නායකයෝ නිවට විය. 56 බණ්ඩාරනායක සමග නිතරම ගිවිසුමක පදනමින් ආරම්භ කෙරුණ සභාග හවුල් දේශපාලනය 1960 1964 1970 - 1994 හරහා 2005 දී මතින්ද රාජපක්ෂ දක්වා පංති සහයෝගිතාවාදී ගමනේ දිගු ගමනක නිරත විය.

නව වමක ආරම්භය

1970 දී ශ්‍රීලනිපය සමග දිගුකාලීන හවුල් ආණ්ඩුවක ඇමතිවරුන්වීමේ ප්‍රතිපලයක් ලෙස වැඩි වර්ජන කඩා දමමින් කම්කරු පංති ව්‍යාපාරයට එරෙහිව කටයුතු කිරීම දක්වා වමේ නායකයින් ගමන් කරනු ලැබීය. මේ සමග දකුණේ මෙන්ම උතුරේදී වමේ නායකත්වය කෙරෙහි විශ්වාස තබා සිටි පිඩින ජනතාව ඇතුළු තරුණ ව්‍යාපාරය ස්වාධීන ගමන් කිරීමට පෙළඹිය. දකුණේ ජනතා

විමුක්ති පෙරමුණේ බිහිවීමද නව සමසමාජ පක්ෂයේ (මුල්කාලීනව වම සමසමාජය ලෙස) ආරම්භයද සනිටුහන් වන්නේ එලෙසය. උතුරේ පොලොට් (PLOTE) කොටි සංවිධානය (LTTE) ටෙලෝ හා (EPLRF) yd(EROS) යන සංවිධාන ගනනාවක් දකුණට සමගාමීව බිහිවිය.

නාගරික කම්කරු පංති ව්‍යාපාරය වෙනුවට ග්‍රාමීය කුල පිඩින ජනතාව හා සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය පදනම්ව ව්‍යාපාරයක් ලෙස ජවිපෙය සිහුයෙන් ව්‍යාප්ත වන්නට විය. විජේවීර ඇතුළු ජවිපෙ ආරම්භක නායකයින් පැරණි වමේ නායකයින් කෙරෙහි දැක්වූයේ මාක්ස්වාදය මත පදනම්ව න්‍යායික විවේචනයකට එබා තරුණයින් කුපිත කරවන වෙරි කාමාවකි. උදාහරණයක් ලෙස ජවිපෙය සමසමාජ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂ වල නායකයින් හැදින්වූයේ රදළ පවුල් පසුබිම් වලින් පැවත එන විදේශීය අධ්‍යාපනය ලත් සුළු ධනපති කොටස් වශයෙනි. ධනපති පවුල් පසුබිම් වලින් පැවත එන මාක්ස්වාදයේ ආරම්භකයින් වන මාක්ස් හා එංගල්ස් ගැන ජවිපෙ නායකයින් එවකට කිව්වේ කුමක්ද යන්න තේරුම් ගැනීම අපහසුය.

වමේ පැරණි නායකයින්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණවාදී පිරිනිමට හා ජාතිවාදී දේශපාලනයට එරෙහිව ගැඹුරු හැදැරීමකින් තොරව වමේ ව්‍යාපාරයේ නායකයින් ගැන විජේවීර විසින් ප්‍රචලිත කළ හුදු වෙරි දේශපාලනය (න්‍යායික විවේචනයකට එබා) අදත් ජවිපෙය තුළ දකින්නට ඇත්තේ මෙබැවිනි. ජවිපෙය කිසිදිනක පැරණි වමේ පක්ෂ ඇතුළු සෙසු වමේ පක්ෂ සමග එක්සත් ක්‍රියාකාරීත්වයකට කිසිදිනක ගමන් නොකරනුයේ එම වෙරි දේශපාලනය නිසාය. 1988 - 89 කාලයේ හිමණ සමය තුළ ප්‍රකට කම්කරු නායකයින් වූ එල් ඩබ්ලිව් පණ්ඩිත පෝර්ස් රත්නායක ඇතුළු වමේ ක්‍රියාකාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඝාතනය කිරීමට සමත් කාලකන්නී මානසිකත්වයක් දේශප්‍රේමී ව්‍යාපාරයට ඔබ්බට තිබුණේද එම වෙරි දේශපාලනය නිසාවෙනි.

ජවිපෙ පරික්ෂණයට ලක්වෙයි

ජවිපෙ ආරම්භයේ සිට 1994 දක්වා විවෘත දේශපාලනයේ නිරතව සිටියේ ඉතා ටික කාලයකි. 78 - 83 දක්වා කාලය තුළදී විජේවීර ජනාධිපතිවරණය තරඟ කළ අතර ජේ ආර්ගේ ඊතියා සංවර්ධන සභා ජන්දයට ජවිපෙ ඉදිරිපත් විය. 1989 විජේවීර ඝාතනය කිරීමෙන් අනතුරුව 1994 දී ජවිපෙය ආර්ථික බුලේගොඩගේ ප්‍රගතිශීලී පෙරමුණෙන් පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයට ඉදිරිපත් විය. ඉන් අනතුරුව පාර්ලිමේන්තු දේශපාලනයට අවතිර්ණවීම සමග ජවිපෙය නැවත නැවත තිදුණු පරික්ෂණයන්ට භාජනය

විය. පළමුව වන්දිකා ලවා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අනෝසිකර ගැනීම සඳහා ඇය ජනාධිපතිවරයට පත් කිරීමේ ලාමක ක්‍රියාව (මෙය 1952 සමසමාජය බණ්ඩාරනායකට අනුලතා සහයෝගය දැක්වීමේ ආරම්භක ක්‍රියාව බඳු එකක් විය) සමග ධනපති හවුල් දේශපාලනයට ක්‍රමයෙන් ඇදී යන්නට වුන. මෙය වන්දිකා 2004 දී ගොඩනගාගත් පරිවාස ආණ්ඩුව නමින් වූ ධනපති හවුලෙන් නොනැවති 2005 දී මතින්ද රාජපක්ෂ සමග ගිවිසුම් සහගත ධනපති හවුලක් දක්වා ජවිපෙය ගමන් කළේය. එය බිඳවැටුණද ජවිපෙ පංති සහයෝගිතාවාදී දේශපාලන ගමන අවසන් වූයේ නැත. 2010 දී හිටපු යුද්ධ හමුදාපති සරත් ගෝනේසේකා ජනාධිපති කරවීම සඳහා කර ගැසිය (රටේ වාසනාවකට ගෝනේසේකා ජය නොලැබූ අතර එසේ ගෝනේසේකා ජනාධිපතිවූයේ නම් ජවිපෙට නැවත වතාවක් පිවින වලින් වන්දි ගෙවීමට සිදුවනු නොඅනුමානය.)

වමේ නාමයෙන් ජවිපෙය මේ වන විට රක දක්වමින් සිටින අවසන් ජවතිකාව මොහු - රනිල් ආණ්ඩුවේ විධායක සභාවට ඇතුලත්ව ධනපති පාලනය පිළිසකර කර ගෙනයාමට දරණ උත්සාහයයි. ජවිපෙ නායකයා ව සිටි සෝමවංශ පක්ෂයෙන් ඉවත් වන්නේ මෙම සන්දර්භය තුළය. සෝමවංශ මුලසිට මේ දක්වාම ධනපති පංතිය සමග පංති සහයෝගිතාවාදීව ගමන් කළ යුතුය යන අදහස වෙනුවෙන් පෙනී සිටි බව තොරසකි. ගැඹුරින් තේරුම්ගත යුතු ප්‍රශ්නය වන්නේ උපායික වශයෙන් වෙනස්කම් පැවතියද අනුරකුමාර ඇතුළු වර්තමාන ජවිපෙ නායකත්වය හා සෝමවංශ අතර මුලධාර්මික වෙනස්කමක් ඇත්තේ නැති බවය. පැරණි වමේ පාවාදීම්වලට එරෙහිව ගොඩනගන ලද ජවිපෙය මේ වන විට ගත කරමින් සිටින ප්‍රතිසංස්කරණවාදී ධනපති හවුල් දේශපාලනය ජවිපෙ අනුගාමිකයින් හමුවේ විවෘත සංවාදයකට ගෙනයාම වැදගත් වන්නේ ඔවුන් තවමත් සමාජවාදය කෙරෙහි විශ්වාස තබමින් කටයුතු කරන සටන්කාමී පිටිසක් බැවිනි.

නසසසයේ විනාශය

එතරම් දුර්ඝට සාක්ෂි කලයුතු නැතත් වර්තමාන වමේ ව්‍යාපාරය ගැන සලකාබැලීමේදී වික්‍රමබාහු නායකත්වය දෙන නව සමසමාජ පක්ෂය ගැන සඳහන් කළ යුතුව ඇත. නසසසය බිහිවූයේ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය තුළ කම්කරු පංති ඉදිරි ගමන සඳහා පැවැති ඉතා දුර්ඝ න්‍යායාත්මක වි ව) ද ය ක ජු ත් ප ල ය ක් වශයෙනි පැරණි වමේ නායකයින්ගේ ඉතිහාසය හෝ පවුල් පදනම් ගැන කෙරෙන සාකච්ඡාවකට එබා ජාත්‍යන්තර පරිමාන සමාජවාදී ව්‍යාපාරයේ අත්දැකීම් මත සමසමාජ පක්ෂය අනුගමනය කරන පංති සහයෝගිතාවාදී දේශපාලනය ගැන කෙරුණ පොහොසත් විවාදයක් විය. ඒ හරහා සමසමාජයේ ප්‍රාදේශීය නායකයින් පමණක් නොව කම්කරු පංති ව්‍යාපාරයේ අතිවිශාල පිරිසක් මතවාදීමය ලෙස විල්වෙලවාදී ක්‍රියාමාර්ගය වෙත දිනා ගැනීමට වාම සමසමාජ කණ්ඩායමට හැකි විය. නව සමසමාජය නමින් මේ වන විට පෙනී සිටින සංවිධානයේ මූලික අත්තිවාරම වූයේ කම්කරු පංති නායත්වයෙන් යුත් බොල්ෂේවික් පක්ෂයේ ජාත්‍යන්තරවාදයන් දේශීය වශයෙන් ධනවාදයට ධනපති හවුල් සභාග දේශපාලනයට හා ජාතිවාදයට විරුද්ධව විප්ලවාදී වැඩ පිළිවෙලක් වෙනුවෙන් නිර්ධන පංති බලවේග සංවිධානය කිරීමය.

ඒ අනුව සමාජවාදීන්ගේ හා මාක්ස්වාදීන්ගේ මෙන්ම පොදුවේ කමිකරු ව්‍යාපාරයේ ක්‍රියාකාරිත්වය වන්නේ කමිකරු පංතිය සතුව පවත්නා දැවැන්ත බලය පිළිබඳව වැඩ කරන ජනතාව සංවේදී කරලීමයි. ඔවුන් නැවත නැවත දැනුවත් කිරීමයි. ධනපති සමාජය තුළ ඇති වඩාත්ම ශක්තිමත් සංවිධිත ශක්තිය වන්නේ කමිකරු පංතියයි.

පසුගිය කාලය තුළ ලොව මවිතයට පත්කළ 2001 සැප්තැම්බර් 11 වෙනි දින ඇමරිකාවේ ලෝක වෙළඳ මධ්‍යස්ථානයට හා පෙන්ටගනයට ප්‍රහාර එල්ල කිරීම හෙලා දැකීමට අපි නොපැකිළුවම ඉදිරිපත් විය. ඒ සමගම ත්‍රස්තවාදියට එරෙහිව යුද්ධය නමින් දියත් කරනු ලබන සංහාරයට ධනවාදී පාලකයින්ට අපි කිසිදු ආකාරයක සහයෝගයක් නොදැක්වීමු. එමෙන්ම නව යටත් විජිතවාදී ලෝකයේ අනාරක්ෂිත අති-සක ජනතාවන්ට එරෙහිව සිදු කරන රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදියටද අපි කිසි ලෙසකින්වත් සහයෝගයක් නොදක්වන්නේය.

අපගේ මෙම ප්‍රවේශයට සියල්ලන් විසින් හෝ අනෙකුත් සමාජවාදී කියා ගන්නා කණ්ඩායම් වල පිරිස් විසින් හෝ එකඟත්වය දක්වන්නේ නැත. සමහරු වක්‍රෝත්තියෙන් යුතුව තම ස්ථාවරය පලකරන අතර තවත් පිරිස් මෙම ප්‍රහාර හෙලා දැකීම ප්‍රතික්ෂේප කරති. මෙම ආකල්ප ඉතා ගැඹුරු ලෙසම වැරදි සහගතය. එමෙන්ම එවැනි ස්ථාවරයක් හේතුවෙන් වැඩ කරන ජනතාව අතරින් වැඩි පිරිසක් පංති ව්‍යාපාරයෙන් ඇත්වීමටත් ධනවාදීන්ගේ ග්‍රහණයට හා ඔවුන්ගේ යුද සැලසුම් වලට අනුගත වීමටත් හේතු වනු ඇත. ඊටත් වඩා මෙම පුද්ගල ත්‍රස්තවාදී ක්‍රම වලට සමාජවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුව විවේචනය කිරීමේ තිදනසට එය ප්‍රබල පහරක් වනු ඇත.

රුසියානු අත්දැකීම්

ඓතිහාසිකව මාක්ස්වාදය සැම විටම පුද්ගල ත්‍රස්තවාදී ක්‍රමවලට විරුද්ධ විය. 1938 වසරේදී බොල්ෂේවික්වාදය පිළිබඳ තම ආකල්ප කැටි කොට දක්වන ලියෝන් ට්‍රොට්ස්කි මෙසේ පවසා ඇත. ඓතිහාසිකව රුසියාවේ සියළු මාක්ස්වාදීන්ගේ මුලාරම්භය සිදු වූයේ ත්‍රස්තවාදියට එරෙහිව පැවති අරගලය හරහාය. තවදුරටත් සිය අදහස් පල කරන ට්‍රොට්ස්කි රුසියාවේ අවුරුදු දසකක් කාලයක් තුළ පැවති සාර්වාදී ඒකාධිපති පාලනය තුළ තරුණ පිරිස් දැක්වූ මුල්ම ප්‍රතික්‍රියාව වූයේ පලිගැනීමයි. ඇමරිකාවේ ආගමන සිරිමයි. එහෙත් අපි (සමාජවාදී හා මාක්ස්වාදී බොල්ෂේවික්වරු) ඔවුන්ට මෙසේ කිවෙමු. අපගේ පලිගැනීම වන්නේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රම වලින් නොවේ. ඇමරිකාවේ ආගමන සිරිම නොවේ. අපගේ පලිගැනීම විය යුත්තේ පුද්ගලයින්ට එරෙහිව නොව කෘෂි පාලන රටාවක් ඇතිකල සාර්වාදීය නැමැති දේශපාලනය සමූල ආගමන සිරිමයි. මෙසේ පවසන ලද්දේ කමිකරු පන්ති ව්‍යාපාරය බොල්ෂේවික් හා මෙන්ෂේවික් යන ප්‍රබල කණ්ඩායම් දෙකක් ලෙස නැගී එන තත්වය තුළදීය. එම ව්‍යාපාර දෙක මුහුට මුහුණ ලා නැගී සිටින්නේ රුසියාවේ පැවති බලගතු පක්ෂ වන නරෝද්ගා වොල්ගා (ජනතාවගේ අතිමතය) හා සමාජ විප්ලවවාදීනු යන පක්ෂවලටය. මෙම පක්ෂ තම උපක්‍රම පදනම් කොට තිබෙන්නේ ත්‍රස්ත ක්‍රියා මතය. මෙම ක්‍රම මගින් බුද්ධිමතුන් හුදකලාව සිටින කමිකරුවන් හා ගොවීන් සහිත එක්තරා තරුණ පිරිසකට බලපෑම්

කල හැකි විය. එහෙත් එසේ කල හැකි වන්නේ සංවිධිත කමිකරු පන්ති ව්‍යාපාරය තවදුරටත් වර්ධනය නොවන්නේ නම් හා එය දේශපාලන භූමිය මත පුරුණ ලෙස දිස් වන්නේ නැතිනම් පමණකි. විශේෂයෙන්ම කමිකරු ජනතාවගේ වේදිකාවට 1905 වසරේදී රුසියානු විප්ලවය ආගමනය වීමත් සමගම මෙම ක්‍රම පසුපසට තල්ලුවී ගියේය. එහෙත් වර්ෂ 1907 දී විප්ලවය පරාජයට පත්වූ විට මෙසේ පසුපසට තල්ලුවී ගිය ත්‍රස්ත ක්‍රම යලිත් මතු වන්නට පටන් ගත්තේය. සාර්වාදී රාජ්‍ය ශාන්තිය මගින් සිදුකල සාතන වධහිංසා හා සිරගත කිරීම් වලට ප්‍රතික්‍රියා වශයෙන් මේවා සිදුවිය.

ත්‍රස්තවාදී විධික්‍රමය හා මාක්ස්වාදය

එම අවස්ථාවේදී වුවද එවැනි ත්‍රස්ත ක්‍රම වලට බොල්ෂේවික්වරු තරයේම විරුද්ධ වූහ.

ඇමරිකාවේදී ඉවත්කිරීම හෝ ආණ්ඩුවේ වෙනස් කිරීම වෙනසක් ඇතිවීමට ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය. එපරිද්දෙන්ම යම් ධනපති නියෝජිතයකු සාතනය කිරීමෙන් හෝ ඔහුට බෝම්බ ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීමෙන් නැතිනම් අධිරාජ්‍යවාදී හෝ ධනවාදී කණ්ඩායමක් විනාශ කිරීමෙන් ධනේෂ්වර රාජ්‍ය පද්ධතිය අස්ථාවර කල හැකි බවට හෝ පරාජය කල හැකි බවට ත්‍රස්තවාදී ක්‍රම භාවිතා කරන කණ්ඩායම් විශ්වාස කරති. කෙසේ වුවද එසේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා හේතුවෙන් අතිමුළු පුද්ගලයන් සඳහා අවශ්‍ය තරම් ආදේශකයින් සොයා ගැනීමට ධනවාදීන්ට කිසිම ගැටලුවක් මතු වන්නේ නැත. මහජන ව්‍යාපාර අතිවිශාල රුස්විම් උද්ඝෝෂන වර්ජන මහා වැඩ වර්ජන ආදිය මගින් කාමිපුතුන් පරාජය කිරීමට හා ධනවාදියට එරෙහිව සටන් වදින අතර පුද්ගල ත්‍රස්ත ක්‍රියාවන්ට සමාජවාදීන් හා මාක්ස්වාදීන් එකඟ නොවන්නේ එය පංති සටනට බඳුවක් වන නිසාය.

මැද පෙරදිග හා පලස්තීනය

ඒ අනුව සමාජවාදීන්ගේ හා මාක්ස්වාදීන්ගේ මෙන්ම පොදුවේ කමිකරු ව්‍යාපාරයේ ක්‍රියාකාරිත්වය වන්නේ කමිකරු පංතිය සතුව පවත්නා දැවැන්ත බලය පිළිබඳව වැඩ කරන ජනතාව සංවේදී කරලීමයි. ඔවුන් නැවත නැවත දැනුවත් කිරීමයි. ධනපති සමාජය තුළ ඇති වඩාත්ම ශක්තිමත් සංවිධිත ශක්තිය වන්නේ කමිකරු පංතියයි. එමෙන්ම සැබෑ සමාජය හා දේශපාලන වෙනසකට මුල පුරන්නේ කමිකරු පංතිය පමුණ මහා ජනතා ක්‍රියාකාරිත්වයෙන් බව මාක්ස්වාදීනු දැඩිව අවධාරණය කරති.

ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවල අරමුණ කුමක් වුවද කමිකරු පංතිය තුළ තිබිය යුතු දැනුවත් බව ඉන් යටපත් කර දමති. අධිරාජ්‍යවාදියේ හා

ධනවාදියේ බලවත්කම ඉදිරියේ වැඩ කරන පන්තියේ ජනතාව නියමය බවත් විරෝධතාවයන් නොපවත්වන බවත් යන අදහස ඔවුහු ප්‍රචාරය කරති. සිය විමුක්තිය උදෙසා කරන අරගලයේදී තමා වෙනුවෙන් ක්‍රියා කිරීමට මහා විමුක්තිදායකයෙක් හෝ කුඩා රහසිගත කණ්ඩායමක් පැමිණෙන තෙක් ජනතාව හා කමිකරු පංතිය බලා සිටිය යුතුය යන්න ඔවුන්ගේ අදහසයි. අතින්ගේදී පලස්තීන ජනතාවට සිය විමුක්තිදායකයින් වූයේ ජාත්‍යන්තරව හෝ රටෙන් පිට අරාබි ලෝකයේ හෝ අන් රටවල කඳවුරු බැඳී සිටින ගරිල්ලා සටන්කරුවන්ය. කෙසේ වුවද ලෙබනනයේදී 1980 වසරේදී ලත්

පරාජය හා එම රට ඊශ්‍රායල හමුදා අත්පත් කර ගැනීමෙන් පසුව පලස්තීන සටන්කරුවන් රටින් පිටම කිරීම හේතුවෙන් පලස්තීන ජනතාවගේ බලපෑමටත් අහිමි වී ගියේය. මෙවැනි තත්වයක් උදාවීම නිසා ගාසාහි බටහිර ඉවුරේ වසන පලස්තීන ජාතිකයින් තුළ මෙන්ම ඊශ්‍රායලය තුළ පිවිත්වන පලස්තීන ජාතිකයින් තුළ මෙය අප විසින්ම කරගත යුතුය යන හැඟීමක් මතු වන්නට පටන් ගත්තේය. ඒ හේතුවෙන් ප්‍රථම ඉන්ටිෆාඩාව (පලස්තීන ජාතික විරෝධය) දියත්වූ අතර ඉන්පසු මෑතකදී ඉතා දරුණු දෙවන ඉන්ටිෆාඩාවද මතු වුණි. මෙම ව්‍යාපාරය අතරවශයෙන්ම සන්තද්ධ අංශයකින් යුත් මහා ජනතා බලවේගයක් විය. සමාජ හා ඉස්ලාමීය පිහාඩි වැනි කණ්ඩායම් ඊශ්‍රායලේ හමුදාවලට එරෙහිව මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් වැරදි සහගත ලෙස යොදා ගැනීම සිදුකෙරිණ. අප රෝගී ගත යුත්තේ මෙම ක්‍රම යොදාගනු ලැබුවේ නිත්‍යනුකූලව අරගල කිරීමට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරෝධය පල කිරීමට පලස්තීන විසියන්ට තිබූ සියලු මාර්ගයන් දරදඩු ඊශ්‍රායලේ රාජ්‍ය විසින් වසා දමනු ලැබීමත් පලස්තීන ජාතිකයන් තදබල අයුරින් වධ වේදනා විඳිමත් තුලින් හටගත් ද්වේශය හේතුවෙනි. එහෙත් මෙම ක්‍රියා කලාපය දිගුකාලීනව කිසිසේත් පළදායක නොවිණ. සමස්ත වශයෙන් පලස්තීන ජන සමූහය තවත් ආතනයටත් දුක් වේදනාවන්ටත් භාජනය විය. එමෙන්ම එම තත්වය දැඩිමා කර ගනිමින් කෘෂි ඊශ්‍රායලේ පාලක පන්තියට රාජ්‍ය මර්ධනය තව දුරටත් මර්දනය කිරීමට පුද්ගල ක්‍රියා කලහ.

ඒ හේතුවෙන් ප්‍රථම ඉන්ටිෆාඩාව (පලස්තීන ජාතික විරෝධය) දියත්වූ අතර ඉන්පසු මෑතකදී ඉතා දරුණු දෙවන ඉන්ටිෆාඩාවද මතු වුණි. මෙම ව්‍යාපාරය අතරවශයෙන්ම සන්තද්ධ අංශයකින් යුත් මහා ජනතා බලවේගයක් විය. සමාජ හා ඉස්ලාමීය පිහාඩි වැනි කණ්ඩායම් ඊශ්‍රායලේ හමුදාවලට එරෙහිව මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් වැරදි සහගත ලෙස යොදා ගැනීම සිදුකෙරිණ. අප රෝගී ගත යුත්තේ මෙම ක්‍රම යොදාගනු ලැබුවේ නිත්‍යනුකූලව අරගල කිරීමට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරෝධය පල කිරීමට පලස්තීන විසියන්ට තිබූ සියලු මාර්ගයන් දරදඩු ඊශ්‍රායලේ රාජ්‍ය විසින් වසා දමනු ලැබීමත් පලස්තීන ජාතිකයන් තදබල අයුරින් වධ වේදනා විඳිමත් තුලින් හටගත් ද්වේශය හේතුවෙනි. එහෙත් මෙම ක්‍රියා කලාපය දිගුකාලීනව කිසිසේත් පළදායක නොවිණ. සමස්ත වශයෙන් පලස්තීන ජන සමූහය තවත් ආතනයටත් දුක් වේදනාවන්ටත් භාජනය විය. එමෙන්ම එම තත්වය දැඩිමා කර ගනිමින් කෘෂි ඊශ්‍රායලේ පාලක පන්තියට රාජ්‍ය මර්ධනය තව දුරටත් මර්දනය කිරීමට පුද්ගල ක්‍රියා කලහ.

එළු හා අද වෙනස

අතින්ගේදී තම ක්‍රමයන් වැරදි සහගත වුවද ත්‍රස්ත ක්‍රියා ජනතාවගේ විරෝධය ලෙස සැලකුම් ලැබුණ. අති-සකයන්ට කිසිදු පිවිත භාතියක් නොකරමින් ධනවාදියේ පුද්ගල නියෝජනයක් වන හමුදා

පෙන්වූවරු ඇමරිකාවේ පොලිස් ප්‍රධානීන් ආදී පිරිස් සමාජයෙන් ඉවත් කර දැමීමට ඔවුහු තම පිවිතය පුද්ගල සුදානම්ව සිටියහ. අවසානයේදී සමාජය පාහේ සමාජ ආගමික හා ජනවාර්ගික මර්දනය තුලින් මතු වී එමගින්ම පෝෂණය වන නූතන ත්‍රස්තවාදී ක්‍රම ස්වභාවයෙන් වෙනස් වෙයි. 1970 ගණන්වල හා 1980 ගණන්වලදී ත්‍රස්තවාදය ඉතා ප්‍රබලව පැවති වකවානුවේදී ත්‍රස්ත ක්‍රියාවල නියැලුණු අය එවැනි ක්‍රියා සිදුකලේ බොහෝ විට අවිචාරවත් ලෙසිනි. කාර් බෝම්බ ගොඩනැගිලි තුළ සවිකරණ ලද බෝම්බ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන්ගේ ප්‍රහාර ආදියෙන් බොහෝවිට නිමිවුනේ තමාට පිඩාවට පත්කරන පිඩකයන්

ඒ හේතුවෙන් ප්‍රථම ඉන්ටිෆාඩාව (පලස්තීන ජාතික විරෝධය) දියත්වූ අතර ඉන්පසු මෑතකදී ඉතා දරුණු දෙවන ඉන්ටිෆාඩාවද මතු වුණි. මෙම ව්‍යාපාරය අතරවශයෙන්ම සන්තද්ධ අංශයකින් යුත් මහා ජනතා බලවේගයක් විය. සමාජ හා ඉස්ලාමීය පිහාඩි වැනි කණ්ඩායම් ඊශ්‍රායලේ හමුදාවලට එරෙහිව මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් වැරදි සහගත ලෙස යොදා ගැනීම සිදුකෙරිණ. අප රෝගී ගත යුත්තේ මෙම ක්‍රම යොදාගනු ලැබුවේ නිත්‍යනුකූලව අරගල කිරීමට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරෝධය පල කිරීමට පලස්තීන විසියන්ට තිබූ සියලු මාර්ගයන් දරදඩු ඊශ්‍රායලේ රාජ්‍ය විසින් වසා දමනු ලැබීමත් පලස්තීන ජාතිකයන් තදබල අයුරින් වධ වේදනා විඳිමත් තුලින් හටගත් ද්වේශය හේතුවෙනි. එහෙත් මෙම ක්‍රියා කලාපය දිගුකාලීනව කිසිසේත් පළදායක නොවිණ. සමස්ත වශයෙන් පලස්තීන ජන සමූහය තවත් ආතනයටත් දුක් වේදනාවන්ටත් භාජනය විය. එමෙන්ම එම තත්වය දැඩිමා කර ගනිමින් කෘෂි ඊශ්‍රායලේ පාලක පන්තියට රාජ්‍ය මර්ධනය තව දුරටත් මර්දනය කිරීමට පුද්ගල ක්‍රියා කලහ.

ඒ හේතුවෙන් ප්‍රථම ඉන්ටිෆාඩාව (පලස්තීන ජාතික විරෝධය) දියත්වූ අතර ඉන්පසු මෑතකදී ඉතා දරුණු දෙවන ඉන්ටිෆාඩාවද මතු වුණි. මෙම ව්‍යාපාරය අතරවශයෙන්ම සන්තද්ධ අංශයකින් යුත් මහා ජනතා බලවේගයක් විය. සමාජ හා ඉස්ලාමීය පිහාඩි වැනි කණ්ඩායම් ඊශ්‍රායලේ හමුදාවලට එරෙහිව මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් වැරදි සහගත ලෙස යොදා ගැනීම සිදුකෙරිණ. අප රෝගී ගත යුත්තේ මෙම ක්‍රම යොදාගනු ලැබුවේ නිත්‍යනුකූලව අරගල කිරීමට හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරෝධය පල කිරීමට පලස්තීන විසියන්ට තිබූ සියලු මාර්ගයන් දරදඩු ඊශ්‍රායලේ රාජ්‍ය විසින් වසා දමනු ලැබීමත් පලස්තීන ජාතිකයන් තදබල අයුරින් වධ වේදනා විඳිමත් තුලින් හටගත් ද්වේශය හේතුවෙනි. එහෙත් මෙම ක්‍රියා කලාපය දිගුකාලීනව කිසිසේත් පළදායක නොවිණ. සමස්ත වශයෙන් පලස්තීන ජන සමූහය තවත් ආතනයටත් දුක් වේදනාවන්ටත් භාජනය විය. එමෙන්ම එම තත්වය දැඩිමා කර ගනිමින් කෘෂි ඊශ්‍රායලේ පාලක පන්තියට රාජ්‍ය මර්ධනය තව දුරටත් මර්දනය කිරීමට පුද්ගල ක්‍රියා කලහ.

1917 - 23 දක්වා කාලය තුළ ලෙතින්ගේ සමයේ රුසියාවේ පැවැති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කමිකරු රාජ්‍යය සඳහා අවශ්‍ය වන පිලිවෙත් පිළිබඳව ට්‍රොට්ස්කි විවරණයක් කලේය. ඒ සඳහා ඉඩම් අතිමුළු ඉඩම් නිමියන්ගේ ධනවාදීන්ගේ හා ඔවුන්ට සහාය වන විදේශීය ධනවාදීන්ගේ ධවල ත්‍රස්තවාදියෙන් විප්ලවය ආරක්ෂා කර ගැනීමට අවශ්‍ය ආරක්ෂක පියවර ගැන ඔහු විස්තර කලේය. අද දින මාක්ස්වාදීනු එවැනි නාමාවලියක් භාවිතා නොකරනු ඇත. කාල් මාක්ස්ගේ නිර්ධන පන්තියේ ආඥාදායකත්වය යන යෙදුමද එසේ අද නිවැරදි අයුරින් භාවිතා නොවන්නේ ස්ටැලින්වාදය මෙන්ම වැඩ කරන ජනතාවගේ සිත් තුළ සමාජවාදය හා කමිකරු පංති ආඥාදායකත්වයද එසේ නිවැරදිව සම්බන්ධ නොවන හෙයිනි. මාක්ස්ගේ අදහස් වඩා හොඳින් හා ජනප්‍රිය අයුරින් පහදා

දිය හැකි වන්නේ සමාජවාදය හා කමිකරු පංති ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වෙනුවෙන් සහිත නැගීමෙනි. අපි ධනවාදීන්ගේ සංස්ථාපිත සංවිධිත රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය හෙලා දකිමු.

බිත්ලාඩන්ගේ පසුබිම

ත්‍රස්තවාදය මතු වීමට හේතු මොනවාදැයි සොයා බැලීමේදී අපගේ අවධානය යොමුවිය යුත්තේ සමාජය පාහේ ජාතික හා ආගමික තත්වයන් වෙතටය. අල්කයිඩා සංවිධානයේ මුලාරම්භය එහි වර්ධනයට තුඩුදුන් සමාජ පදනම ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේදී සිදුවූ පැහැර ගැනීම් හා සාතන එය අනෙකුත් ත්‍රස්තවාදී සංවිධාන වෙතින් වෙනස් බවක් දක්වන බව සත්‍යයකි. බිත්ලාඩන් අයත් වන්නේ ඉතා පොහොසත් සවුදී අරාබියානු පවුලකටය. ඔවුහු මුලින් පදිංචිව සිටියේ යේමනයේ දේශ සීමාවට තුදුරුව පිහිටි සවුදියේ දකුණු ප්‍රදේශයේය. සවුදී රාජ පෙලපත විසින් අවසාන වශයෙන් යටත් කරගත් ප්‍රදේශය වූයේ අප්‍රිල් 1930 ගණන්වල මුල් භාගය තෙක් එම ප්‍රදේශය රාජකීය පාලනයට යටත් වූයේ නැත. මෙම ප්‍රදේශය ඉහත වසර පහක පමණ තුළ පාලනය කරගත නොහැකි විවිධ කේන්ද්‍රවලට අයත් අවිචාරවත් පිරිසකට තමාට රිසි අයුරින් හැසීමට සෙවනක් ලබා දුන්නේය. ආප්‍රිල් යනු යේමනයේ දේශිමාව අසලම උතුරින් පිහිටි ප්‍රදේශයයි. ඔහාමා බින් ලාඩන්ගේ පවුලේ මුලාරම්භය සිදුවූයේ එම ප්‍රදේශයේදීය. අල්කයිඩා පාලයේ කොටසක් තුළ ක්‍රියාකාරී වූ අනෙකුත් පිරිස විශේෂයෙන්ම පැහැර ගැනීම්වලට යොදාගත් පිරිස මධ්‍යම පාන්තික පවුල්වලට අයත් වූහ. ඉන් සමහරෙක් ඊජිප්තුවේ හා අනෙකුත් අරාබි රටවල ප්‍රබල පෙලෙතින්ට අයත්වූහ. එපමණක් නොවේ බින් ලාඩන්ට හා ඇප්සකිස්ටියේ තලිබාන් රෙජිමය සවුදී රජය ආධාර දුන්නේය. එය පෝෂණය කලේය.

බිත්ලාඩන් හේ අල්කයිඩා සංවිධානය හෝ දරණ ආගමික බුද්ධි ප්‍රබෝධයක් ලබා ගැනීමට එරෙහි වන ආකල්ප තුළ ධනවාදී විරෝධයක් හෝ විප්ලවකාරී බවක් හෝ අන්තර්ගත නොවේ. අල්කයිඩා සංවිධානයට අයත් බෝම්බ කරුවන් පුද්ගලයන් කෙරෙහි. මරාගෙන මැරෙන ලංකාවේ දුම්රි කොටි සෙබලුන් හා බෝම්බකරුවන් ප්‍රධාන වශයෙන්ම අයත් වූනේ දැඩි මර්දනයකට යටත්ව සිටි දුම්රි සමාජ කොටස්වලින්ය. එයට දැඩි ලෙස අවනත හෙස්බෝල්ලා බෝම්බකරුවන් වූයේ වඩාත් සියසින් මුහුදුරා ගිය සිරගතව සිටිද්දී වසර ගණනාවක් දැඩි පීඩාවලට ලක්ව හොඳින්ම පන්තරය ලබා සිටි පිරිසය.

එහෙත් වරප්‍රසාද නිමි සමාජ පන්තියකට අයත්වුවද සතුරාට ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීමේ අරමුණින් මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන් සේ ක්‍රියාකර තම පිවිත අතිමිකරගත් පුද්ගලයින් ඉතිහාසය තුළ හමුවන ප්‍රභව අවස්ථාව මෙය නොවේ.

-දයානන්ද විතානගේ-
7 පිටුව ඔලන්න.....

විනයා ඝාතනය - සක්‍රීයව එරෙහි ප්‍රවෘත්තියක් වශයෙන් ප්‍රකාශයක්

-බිම්මා ද සිල්වා-

යාපනයේ සිදු වූ විනාශයේ අමාත්‍ය ඝාතනය අපි නැවත වරක් අවධි කරවීම. රටපුරා සිදුවන සක්‍රීය දූෂණ හා ඝාතනවල අවසානයක් යුද්ධය අවසන්වීමෙන් පසුව හෝ දැක්වීමට හැකි. මෙම සිදුවීම් දැකගත් වාර්තා වන විට මේවා දූෂණ හා ඝාතන ලෙස හැඳින්වේ. උතුරේ සිදුවීම් ගැන හඬ නගන විට එම දූෂණ හා ඝාතන වෙනත් අර්ථ දැක්වීම් කරමින් ඒවා සිදුවුවාට කම්හැන යන අරුතින් බැලීමට දකුණේ ජාතිවාදීන් කටයුතු කරමින් සිටී. එය කොටින් රැක ගැනීමට දරණ උත්සාහක් ලෙස ජාතිවාදීන් හුවා දැක්වීමට උත්සාහ දරණ බව පෙනේ. උතුරේ හඳවත් කම්පාකළ උතුරේ සක්‍රීය දූෂණයන් හා ඝාතනයන් වාර්තා වන්නේ 1996 අගෝස්තු 7 වන දින ක්‍රිස්තියානි කුමාරස්වාමි හමුදා සෙබලන් විසින් ඝාතනය කර මරා දැමීමෙන්ය. එපමණක් නොව ඇයගේ මවද ඝාතනයට ලක්විය. ඊට පසුව 2006 ජූනි 30 වන දින ප්‍රේමති දනුෂ්කොඩි නැමැත්තිය දූෂණය කොට මරා දමන ලදී. මෙම සිද්ධිය එදා දකුණේ ජනතාව සාධාරණීකරණය කළේ ඇය කොටි සාමාජිකාවක් ලෙස හඳුන්වමිනි.

සක්‍රීය දූෂණ හා ඝාතන රාජ්‍යයේ පාලන කාලයේ සිසුයෙන් වර්ධනයවී ඇති බව සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බැලීමේදී පෙනී යයි.

“2009 වසරේදී සක්‍රීය දූෂණ 1624ක් වාර්තා වී ඇත. 2010 වසරේදී 1854ක් වේ. 2010 සිට 2012 දක්වා සක්‍රීය මරණ 17ක් සිදුව ඇත. 2010දී නව හැවිරිදි දැරියක් කම්පන දූෂණය කිරීමේ සිද්ධියක්ද මඩකලපුවෙන් වාර්තා විය. එහි සැකකරුවන් වූයේ හමුදා සෙබලන් 6 දෙනෙකි. 2012 දෙසැම්බරයේදී යාපනයේ මණ්ඩලීය සිවි ඇවිරිදි දැරියක් දූෂණය කොට මරාදමා තිබුණි. 2014දී 11 හැවිරිදි තවත් දැරියක් කම්පන දූෂණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් හමුදා හටයන් 7 දෙනෙකුට චෝදනා එල්ල විය.”

මේ දැනට උතුරු නැගෙනහිර ඇතුළු ප්‍රදේශවලින් වාර්තාවී ඇති සංඛ්‍යා ලේඛණවේ. මීට අමතරව උතුරේ සක්‍රීයව එරෙහිව බොහෝ අපරාධ සිදුවී ඇති බව පෙන්වා දී ඇත. යුද්ධයෙන් පසු උතුරේ වසරකට ප්‍රමාද දූෂණ හා අපරාධ සිද්ධීන් 600ක් පමණ වාර්තා වන බව යාපනය දිසාපතිවරයා 2012 මාර්තු මාසයේ මාධ්‍යයට වාර්තා කර ඇත. උතුරේ සිදුවන දූෂණ වල සැබෑ ස්වභාවය වාර්තා කිරීමට ඔවුන් දක්වන බිය නිසා දෙමළ සමාජයට මේවා හඳවතින් දැරුවාට සිදුවී ඇත. ඉහත දැක්වූයේ උතුරේ සක්‍රීය දූෂණ හා ඝාතන වල ඉතිහාසයන් බිඳකි.

පසුගිය දා යාපනයෙන් වාර්තා වූ විනාශයේ ඝාතනය මහත් ආත්දෝලනයකට බඳුන් විය. මෙම සිදුවීමේදී පොලීසිය ක්‍රියාකාරීව ඇති ආකාරය පිළිබඳව ප්‍රශ්න මතු වී ඇත. ඒ තුළින් කෝපයට පත් ජනතාව පාරට බැසීම අරඹායා ඇත. සක්‍රීය දූෂණ සිදුවන්නේ කවන්නේද දකුණේ වෙනත් ප්‍රදේශයකද උතුරේ යාපනයේද යන්න පිළිබඳව බලා තීරණය කළ නොහැක. එය සමස්ථ රටේ සක්‍රීයව හා දරුවන්ට සිදුවන අපරාධ ලෙස සැලකිය

යුතුය. ජාතිවාදීන් සිතා සිටින්නේ දෙමළ ජනතාවට සිදුවන අපරාධ කම්හැන යන අරුතිනි. ඒ නමුත් හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්‍ෂ යාපනයේ සිද්ධිය සුළු දෙයක් ලෙස පෙන්වාදීමට උත්සාහ කිරීම පුද්ගලික නොවේ. මන්ද ඔහුගේ ආණ්ඩු කාලයේ සක්‍රීය දූෂණ හා මරණ විශාල වශයෙන් වර්ධනය වී ඇති බැවිනි. තංගල්ල ප්‍රාදේශීය සභාවේ සභාපතිවරයා වශයෙන් සිටියදී ඔහුගේ පාලන සමයේ රැසියානු ජාතික තරුණියකු 23 හැවිරිදි වික්ටෝරියා ඇලෙක්සැන්ඩ්‍රා දූෂණය කොට ඇයගේ පෙම්වතා ඝාතනය කරන ලදී. එය සිදු කරන ලද්දේ හිටපු ජනාධිපතිවරයාගේ සම්පතමයකු විසින් ජනාධිපතිවරයාගේ ගම් ප්‍රදේශයේදීය. බොහෝ ප්‍රමාදවී හෝ ඔහුට එරෙහිව නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙළඹුණේ රැසියානු රජයේ මැදිහත්වීම නිසාය. නැතිනම් තවත් එක් සිද්ධියක් ලෙස පරීක්ෂණ නැති සක්‍රීය දූෂණ ලැයිස්තුවට එයද ඇතුළත්වීමට ඉඩ තිබුණි.

මීට අමතරව පසුගිය කාලය තුළ සැම දිනකම වාගේ සක්‍රීය දූෂණ හා ප්‍රමාද අපරාධ සිද්ධීන් බොහෝමයක් වාර්තා විය. කුඩා ප්‍රමුත් පැහැර ගැනීම් විශාල වශයෙන් පසුගිය සමයේ සිදුවිය. මෙම තත්වයන් පාලනය කර ගැනීම සඳහා කිසිදු ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීමට ධනපති ආණ්ඩු කටයුතු කළේ නැත. මෙවැනි තත්වයක් තුළ මේවා වර්ධනය වීමට එක් හේතුවක් වී ඇත්තේ රටතුළ පැතිරෙමින් තිබෙන මත්ද්‍රව්‍ය නිසා බව සමහර නිරීක්ෂණ වලින් පෙන්වා දී ඇත. පසුගිය මාසය දෙක තුළ අසන්නට ලැබුණු ප්‍රමාද දූෂණ හා අපරාධ සිද්ධීන් මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතයට යොමුවූ පුද්ගලයන් විසින් සිදුකල බව වාර්තාවේ.

සමස්ථයක් ලෙස ගත්විට ගෝලීය ධනවාදී විවෘත ආර්ථික ක්‍රියාවලිය තුළ සියලු මනුෂ්‍ය නිර්දේශයන් පිරිහීමෙන් මිනිසුන් සිටිනුයේ තත්වයට ඇදදමා ඇත. රටේ නීතිය හරිහැටි ක්‍රියාත්මක නොවීමත් පවතින නීතිරීති ප්‍රමාණවත් නොවන නිසාත් සමාජ පිළිලයක් ලෙස මේවා වර්ධනය වී ඇත. අපේ රටේ ජනමාධ්‍ය මේවා වාර්තා කරන්නේ තමන්ගේ ප්‍රචාරණ අලෙවි කර ගැනීමේ උවමනාවෙන් මිස සමාජ ප්‍රශ්නයක් ලෙස ගෙන මේවා පිටුපස තිබෙන සමාජ ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රශ්න ගැඹුරින් වාර්තා නොකිරීමට වගබලාගෙන ඇත.

මාධ්‍ය විසින් සිදුකල යුතු කාර්ය හරිහැටි ඉටුවන්නේ නැත. ජනතාව සත්‍ය තොරතුරු වලින් දැනුවත් කිරීමේ දී මාධ්‍ය ඉතාම

දුර්වල තත්වයක පවතී. මළගමට දේශපාලකයන් සහභාගිව පමණින් ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න වලට විසඳුම් ලැබෙන්නේ නැත. තවමත් මෙම සිද්ධිය පිළිබඳව පැහැදිලි පියවරක් ගැනීමට මෙහි රටින්ගේ යහපාලන ආණ්ඩුව අසමත්ව ඇත. මෙවැනි දූෂණ හා ඝාතන මැඩලීමට රජය ගන්නා පියවර කුමක්ද යන්න රටම බලාසිටී. පසුගිය රජයට චෝදනා එල්ලවූයේ ඔවුන් ඒවා මැඩලීමට පියවර නොගත් නිසාය. ජනවාරි 8 වනදා රටේ බහුතර ජනතාව ඒකාධිපති රාජ්‍යය පවුල් පාලනය පරාජය කර ජනතාව යහපාලන ආණ්ඩුව බලයට පත්කළේ අඩුම තරමින් බියසැක නැතිව තම දරුවන් සමඟ තනිව නිවසේ පිවත්විය හැකි වාතාවරණයක් උදාවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙනි.

උතුරේ සිද්ධිය දෙස බැලීමේදී පෙනී යන්නේ එම ජනතාවගේ පීඩිතවල පවතින අවිනිශ්චිත භාවයයි. යුද්ධය නිවැරදිව වසර 6ක් ගතවන මොහොතේ නිදහසේ තනිවම පාපේ ගමන් කිරීමට පාසැල් ශිෂ්‍යවකට නොහැකිවී ඇත. මෙම සිදුවීම වලින් දහස් ගනනින් වැන්දඹුවන් සිටින උතුරු කරයේ කාන්තාවන්ගේ ඉරණම කෙබඳුදැයි සිතා ගැනීම අපහසු නොවේ. පසුගියදා වාර්තාවී තිබුණේ උතුරේ පුරවැසියන් 6 දෙනෙකුට 1ක් බැගින් හමුදා සෙබලන් සිටින බවයි. මෙවන් තත්වයක් තුළ වැන්දඹු කාන්තාවන්ගේ හා ප්‍රමාද හා තරුණියන්ගේ ආරක්ෂාව සැපයීම සම්බන්ධයෙන් සෘජු ලෙසම වගකීම පැවරෙන්නේ ආණ්ඩුවටය. විනාශයේ මව ප්‍රකාශ කර තිබුණේ තම දියණියගේ ඝාතනයෙන් පසුව එම ප්‍රදේශය අහසාර යාමට සිදුවී ඇති බවයි.

ඒ ඔවුන්ට පිවත්වීමට සුදුසු ආරක්ෂිත පසුබිමක් තමන් හැදිවැඩුණු එම ප්‍රදේශයේ නොමැතිවීමයි. උතුරේ ජනතාව අද කියන්න පටන් ඇරඹූ නියෝජ්‍ය චල්ටිට්ට් එක තිබුණ නම් මීට වඩා හොඳයි කියලයි. ඒ එම ප්‍රදේශවල ජනතාව කොටි සංවිධානයට තිබූ හය නිසා හෝ මිනිසුන් සිලාවාර ලෙස පිවත්වූ නිසාය. මෙයින් පෙන්වන්නේ මේ දකුණේ සිංහල ධනපති පාලන ක්‍රමය ගැන උතුරේ ජනතාවට තිබෙන බිය හා සැකයයි. සමස්ථයක් ලෙස රටේ කාන්තාවන්ට හා ප්‍රමුත් ආරක්ෂාවක් දිය නොහැකි ධනපති පාලකයන්ට උතුර ගැන විශේෂ ආරක්ෂාකර වැඩ පිළිවෙලක් සැපයීමට ඔවුන් කටයුතු නොකරන බව එම ජනතාව හොඳාකාරවම දනී.

අද රටේම සක්‍රීයව හා දරුවන්ගේ පීඩිත අනතුරුදායක තත්වයට පත්ව ඇත. රජය මේ ගැන අවධානය යොමු නොකරන්නේ නම් විනාශයේ බේදුවාකය උතුරේ පමණක් නොව දකුණේද ඇතිවීම වැලැක්විය නොහැකියි. නීතිය හරිහැටි ක්‍රියාත්මක කලයුතු වනවා පමණක් නොව පාලකයින් ආදර්ශමත්ව කටයුතු කිරීම අවශ්‍යවේ.

රටපුරා සිදුවන මහා පරිමාණ අපරාධ හා මත්ද්‍රව්‍ය අලෙවිය සක්‍රීය දූෂණ හා ප්‍රමාද අපරාධ වැනි බොහෝ සිද්ධීන් වලට දේශපාලකයන්ගේ සෘජු සම්බන්ධයක් ඇති බව පෙනී යයි. **7 පිටුව ඔලන්...**

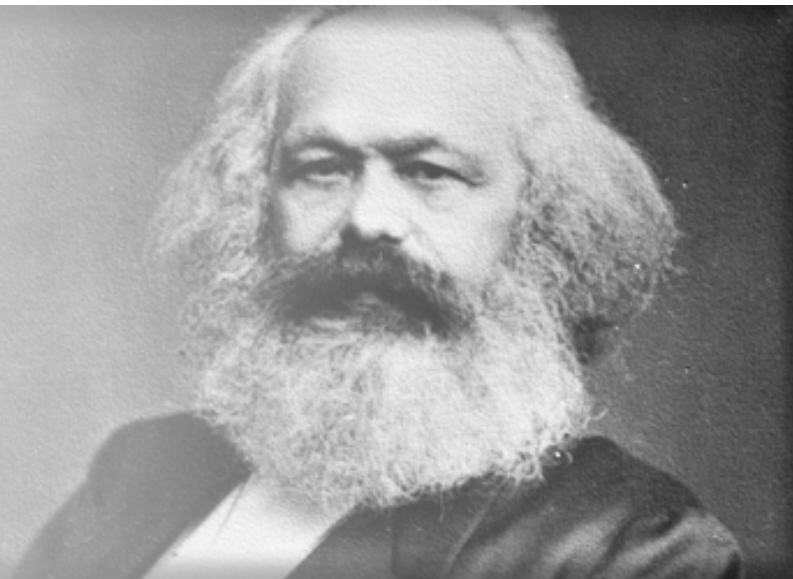
අපි සටන් වදින්නෙමු

එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය උතුරේ හා දකුණේ කම්කරු පංතියේ ඒකාබද්ධ ජන අරගලයක් තුළින් කුරිරු ධනපති ක්‍රමය පෙරලා දමා සැලසුම් සහගත ආර්ථික වැඩ පිළිවෙලක් තහවුරු කර ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදී පාලනයක් ගොඩනැගීමට ජාතික හා ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කටයුතු කරයි. එම ඉලක්කය ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් මූලික කරුණු වෙනුවෙන් අප පක්ෂය පෙනී සිටී.

- ♦ ඒකාධිපති පාලනයක් තහවුරු කෙරෙන විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කිරීමේ වෙනුවෙන් සටන් වැදීම.
- ♦ මුළු රටම මිලිටේරිකරණයට යටත්කර ප්‍රජාතන්ත්‍රීය පැවැත්ම අහෝසි කිරීමට ගෙන ඇති පියවරයන්ට එරෙහිව සටන් වදින අතර උතුරේ හමුදා පාලනය ඉවත්කර සිවිල් පාලනය තහවුරු කිරීමට බල කිරීම.
- ♦ ඊතියා පුනරුත්ථාපන සහ රඳවා ගැනීමේ කඳවුරු අහෝසිකර සියලු දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කිරීමට බල කිරීම.
- ♦ උතුරේ, නැගෙනහිර හා කඳුකරයේ සුළුජාතික ජනකොටස්වල ජාතික අතිලාභයන් ආරක්ෂාකරමින් උතුරේ දෙමළ ජනතාවගේ ස්වයංනිර්ණය අයිතිය පදනම් කරගෙන ලංකාවේ ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳීම වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීම.
- ♦ ලිවීමේ කියවීමේ හා කථා කිරීමේ නිදහස හා රැස්වීම් සංවිධානය වීමේ හා විරෝධතා උද්ඝෝෂණ පැවැත්වීමට ජනතාවට තිබෙන අයිතිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම. කලාකරුවා හා කලාමාධ්‍ය රාජ්‍යග්‍රහණයට යටත්කිරීමට එරෙහිවීම.
- ♦ වැඩකරණ ජනතාවට වෘත්තීය සම්භි පිහිටුවීමට හා වැඩ වර්ජන ඇතුළු වෘත්තීය සම්භි කටයුතු වල යෙදීමට තිබෙන මූලික අයිතිය වෙනුවෙන් සටන් කිරීම.
- ♦ නිදහස් අධ්‍යාපනය විනාශකිරීමට දරණ ප්‍රයත්නයන්ට එරෙහිව සටන් වදින අතර අධ්‍යාපනය සඳහා දළ දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් 6%ක් වෙන් කිරීමට බලකිරීම.
- ♦ පුද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ඇතුළු අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක කරමින් පවතින පුද්ගලිකරණය නවතා දැමීම.
- ♦ නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවය රැකගැනීම හා ඖෂධ සමාගම් වල ග්‍රහණයට නතුනොවූ ඖෂධ ප්‍රතිපත්තියක් ගොඩනැගීම.
- ♦ කාන්තාවන්ට එරෙහි සිංහනය සහ ප්‍රචන්ඩත්වය යෙදවීමට එරෙහිවන අතර කාන්තාවන්ගේ සමාන නියෝජනය හා සම වැටුප් අයිතිය තහවුරු කිරීම.
- ♦ උතුරේ ජනතාවගේ ඉඩම් උද්‍රාවගැනීම වනා නතර කරන ලෙස බලකරන අතර දකුණේ පීඩිත ගොවි ජනතාවගේ ගොවිබිම් වල අයිතිය තහවුරු කිරීම.
- ♦ රාජ්‍ය අංශය, පුද්ගලික අංශය හා වතු කම්කරු ක්‍ෂේත්‍රවල කම්කරු ජනතාවට පිවත්වීමට සරිලන වැටුප් වැඩිවීමක් ලබා ගැනීම ඇතුළුව සියලු අංශ වලට අදාළවන පරිදි පිවන අංක ඒකකය රු.280/-ක් ලෙස වනා ගැසට් මගින් ප්‍රකාශයට පත් කර ගැනීම.
- ♦ විදුලිය, ජලය, තෙල් ඇතුළු මහජන උපයෝගීතා සේවාවන් වල මිල ඉහල දැමීම වනා නවතා දමන ලෙසත් එකී සේවාවන් කොටස් වශයෙන් පුද්ගලිකරණය කිරීම ගෙන තිබෙන පියවරයන් වනාම නවතන ලෙසත් බලකිරීම.
- ♦ ජාතිවාදී බලවේග විසින් ජාතිවාදය ඇවිස්සීම හා ආගම් අතර ගැටුම් ඇති කිරීමට දරණ නින්දිත ප්‍රයත්නයට එරෙහිවීම හා මුස්ලිම් ජාතිකයින් ඇතුළු අනන්‍ය ආගම්වලට සිය ආගමික කටයුතු කිරීමට තිබෙන අයිතිය ආරක්ෂා කිරීම. හා කිසිම ආගමක් නොඅදහසා සිටීමට ජනතාවට තිබෙන අයිතිය තහවුරු කිරීම.

එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය කම්කරුවන් දුප්පත්ගොවීන් හා හැරුණුයින්ගේ නිර්ධන පංතිය පක්ෂය ලෙස ඉහත අයිතීන් දිනා ගැනීම වෙනුවෙන් අහිතව සටන් වදිනු ඇත.

මාක්ස් චතුරේන්ද්‍ර ජයවර්ධන

ආර්ථිකය පිළිබඳව පැහැදිලිකර ගැනීමටත් ලෝකයේ වර්ධනය වෙමින් පවත්නා ධනේෂ්වර ආර්ථිකය නැතිනම් ගැටුම් නොසන්සුන් බව කුමන හේතු මත ඇති වන්නක්ද යන්න පහදා ගැනීමටත් ලෝකයපුරා බොහෝ විචාරකයෝ මාක්ස්ගේ සංකල්ප වෙත නැවත නැඹුරුවීමේ ප්‍රවණතාවයක් දකින්නට තිබේ.

නව ලිබරල් ධනවාදයේ ආර්ථිකය සමග සමහර විචාරකයන්ගේ දැස් අතරට යථාර්ථය පිවිසෙන්නට පටන්ගෙන ඇත. මේ හේතුවෙන් ධනවාදයේ ආර්ථිකයේ ස්වභාවය පිළිබඳ මාක්ස්ගේ විශ්ලේෂණයන් ආර්ථික වශයෙන් හෝ හඳුනා ගැනීමට මෙම විචාරකයන්ට සිදුවී තිබේ. මාක්ස් පැහැදිලිකර දුන් පරිදි මෙම ආර්ථික වම ධනේෂ්වර පද්ධතියට නිසර්ගයෙන්ම අන්තර්ගත වෙයි.

ධනවාදය යනු වක්‍රීය පද්ධතියකි. විවධාකාර හේතු නිසා හදිසියේම හෝ ක්‍ෂණිකව ධනේෂ්වර ක්‍රමයේ ආර්ථික ඇතිවිය හැක. එය මුල්කාලීන කඩා වැටීමක් හෝ දේශපාලනික අස්ථාවරත්වයක් මත වුව සිදුවිය හැකිය. කෙසේ වුවද මාක්ස් විසින් මුලදීම විස්තර කරන ලද අයුරින් ආර්ථිකයක් ඇතිවීමට යටි තලයේ ගැබ්වූ හේතූන් වන්නේ ධනවාදය තුලම ඇති මූලික ප්‍රතිවිරෝධතාවයන්ය නැතිනම් පරස්පර විරෝධයයි.

එක් අතකින් නිෂ්පාදනයේ සමාජමය සමූහමය ස්වභාවයන් අනෙක් අතින් නිෂ්පාදන මාර්ගවල පොද්ගලික අයිතියන් අතර වලිපිට පවත්නා ගැටුමකි. ඊට අමතරව ලෝක වෙළඳපොල හා ජාතික රාජ්‍ය මගින් නිර්ණය කර ඇති සීමාවන් අතර වලිපිට පවත්නා ගැටුමකි. ධනවාදය පදනම් වන්නේ සමාජමය අවශ්‍යතා මත

නොව ලාභය සඳහා නිෂ්පාදනය කිරීමයි. නව අගයන් නිර්මාණය කරන්නේ කම්කරු පන්තියයි. එසේ වී නමුත් ඔවුන්ට වේතනය වශයෙන් ලැබෙන්නේ වම නව අගයෙන් ඉතා සුලු කොටසක් පමණකි.

ඉතිරිය එනම් අතිරික්ත වටිනාකම ධනපති පංතිය අත්පත්කර ගනිති. එහි ප්‍රතිපලයක් ලෙස තමා විසින්ම නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ ආපසු වෙළඳ පොළ තුලදී මිලදී ගැනීමට සාමූහික ලෙස කම්කරු පන්තියට ආර්ථික වශයෙන් හැකියාවක් නැත. ධනපතින් ආර්ථික වශයෙන් මෙය විසඳන්නේ අතිරික්තයේ එක්තරා අනුපාතයක් කර්මාන්තවල වර්ධනය සඳහා යොදවමිනි. එහෙත් එයින් සිදු වන්නේ තව තවත් භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය වැඩිවීමයි. එමගින් සිදු වන්නේ එක්තරා අවස්ථාවකදීද ගැටළුව මහත් කේ උග්‍රවීමයි. වලක්වාලිය නොහැකි ප්‍රතිපලය වන්නේ අධිනිෂ්පාදනය හා අධිධාරිතාවය දීර්ඝකාලීන වශයෙන් ධනවාදීන්ට පාලනය කල නොහැකි ලෙස මෙම ගැටළුව වර්ධනය වීමය. එහි ප්‍රතිපලයක් වන්නේ ආර්ථිකය නිසා ඉරිතලා පුපුරා ගිය පද්ධතියක් බවට ධනවාදය පත්වීමයි.

නූතන ආර්ථිකයේ මූලික ලක්‍ෂණ කුමක් වනු ඇද්දැයි යනුවෙන් ඉතා හොඳින් මාක්ස් විසින් අනාවැකි පලකර ඇති බව සමහර මධ්‍යස්ථ විචාරකයන් පිලිගනිති. නමුත් පොදුවේ ගත්කල මාක්ස්ගේ නිගමනයන්ගෙන් ඇත් වීමට ඔවුන් යත්ත දරති. මාක්ස් ඉතා ප්‍රසිද්ධ ලෙසම මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය. "දැර්ගනිකයන් මෙම ලෝකය පිළිබඳව ආර්ථික නිරූපණයක් පමණක් කර ඇත. එසේ වුවද වැදගත්ම කරුණ වන්නේ ලෝකය වෙනස් කිරීමයි."

මෙයින් ගමන් වන්නේ ධනවාදය වෙතිනාසිකව සිදුකළ කාර්යභාරය පිළිබඳව

කිසිදු ධනාත්මක දෙයක් මාක්ස් හුදු වුවක් නොවේ. ධනවාදයට ආවේනික සියළු කෘතවේදය තිබියදී වුවද නිෂ්පාදන බලවේගයන් හා වෙළඳ පොල වර්ධනය කිරීමේ ලා අවශ්‍ය වෙතිනාසික කාර්යභාරය ධනවාදය විසින් ඉටුකරන ලද බවද ඔහු හඳුනා ගත්තේය. එහෙයින් එය පෙර පැවති වැඩ වසම් යුගයට අයත් සමාජයන් පසුකර ඉදිරියට යාමකි. අද වන විට ධනපති විරෝධී ව්‍යාපාරයේ නිරතවන බොහෝ දෙනෙකුට ධනවාදය යන සංකල්පය ප්‍රගතිශීලී බලවේගයක් ලෙස සිතීමට දෙයක්වත් ඉතරුවී නොමැත. එසේ වුවද එමෙන්ම මහා ධනස්කන්ධය විසින් විද්‍යාව හා තාක්‍ෂණික ක්‍රමවේද වැඩි දියුණුවීම හරහා සමාජවාදී සමාජයක් බිහි කිරීම සඳහා අත්තිවාරම දමා ඇති බවද තේරුම් ගත යුතුය. ධනේෂ්වර ක්‍රමය විසින් කම්කරු පංතියක් බිහිකර ඇතිවා පමණක් නොව ධනේෂ්වර පංතියේ මිනිවල හැටීමද එම කම්කරු පංතිය විසින් සිදු කරන බව මාක්ස් ප්‍රකාශ කළේ එබැවිනි.

එසේ නමුත් ධනවාදය යටතේ වස්තුව හා බලය සුලු පිරිසගේ එනම් ධනපතින් අතලොස්සකගේ සේවයන් තුල සැමවිටම ඒකරාශී සාන්ද්‍රණය වී ඇත. එමෙන්ම තාක්‍ෂණය හා විද්‍යාවේ ප්‍රගතියට මූලික වී තිබෙන්නේ තර්කානුකූල හේතූන් නොව පුද්ගලික ලාභ ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයයි. ඔවුන් විසින්ම පණ පෙවූ නිෂ්පාදන බලවේග පූර්ණ වශයෙන් උපයෝගී කර ගැනීමට ධනවාදයට කොහෙත්ම හැකියාවක් නැත. ධනවාදී ක්‍රමය මුහුණදෙන එක් ප්‍රධාන ගැටලුවක් වන්නේ එයයි.

ධනේෂ්වර ක්‍රමය විද්‍යාව හා තාක්‍ෂණය ආර්ථික වශයෙන් හා අප්‍රමානවත්

අයුරින් භාවිතා වන පද්ධතියකි. එමෙන්ම ධනවාදී වෙළඳ පොළේ සමාජමය හා දේශපාලන ව්‍යාකූලත්වය විසින් දරිද්‍රතාවයෙන් පිරුණු පීඩිතයින් බොහෝ දෙනා විස්තාපනය කර සම්පත් හා බලය වැඩිකරගත් ධනවතුන් කිහිප දෙනෙකු බිහිකිරීමට සමත් වනු ඇත. මාක්ස් හා එංගල්ස් 19 වන සියවසේදී ලියන ලද සියල්ලම දැන් සිදුවන දේ නිසා එලෙසින්ම තහවුරුව ඇතැයි මෙයින් අදහස් කරන්නේ නැත. සමාජවාදී විප්ලවයේ ආසන්නතාවය හා කාලසීමාව පිළිබඳව සහ එවැනි තවත් සමහර අනාවැකි පළකිරීම වැනි කරුණුවලදී ඔහු සම්පූර්ණයෙන් නිවැරදි වූයේ නැත.

1848දී සකස් කරන ලද ඉල්ලීම් මේ වන විට ඒ අයුරින්ම ක්‍රියාවට නැගිය නොහැකිය. එමෙන්ම ඒ දවස පැවති සමාජයට වඩා අද සමාජය බොහෝ අයුරින් සංකීර්ණය. ඒ කෙසේ වුවද සමාජය ගැන විධිමත් ලෙස ඔවුන් පලකල පුදුම විය හැකි තරම් වන අදහස් රාශියක් එදා ඒවා ලේඛණගත කළ දීනයේදී මෙන්ම අදටත් වලංගුවේ. අතිරික්ත වටිනාකම පිළිබඳ න්‍යාය ධනේෂ්වර ක්‍රමය පවතින තාක් තිබෙන නිරපේක්‍ෂ සත්‍යයකි.

දැර්ගනිකයන් මෙම ලෝකය පිළිබඳව ආර්ථික නිරූපණයක් පමණක් කර ඇත. එසේ වුවද වැදගත්ම කරුණ වන්නේ එය වෙනස් කිරීමයි. යනුවෙන් මාක්ස් විසින් පලකල අනාවැකිය එදාටත් වඩා වර්තමාන ලෝකයට වඩා උචිත වන බව නොකිවමනාය.

- වානියා සමාධීනී -

4 පිටුවෙන්.....

වමේ පාචාදීම්

නිවැරදි විප්ලවවාදී සංවිධානයක් ලෙස පදනම් දමාගත් නසසපයේ බිඳවැටීම හා ඊට සමගාමීව ඇරඹුන දේශපාලන පිරිහීම 1980 වැඩි වර්ජනය හා ඉතා සම්පව බැඳ ඇත. 1980 -89 කාලය තුල නසසප සුළුතර කණ්ඩායම ලෙසින් මහජන පක්‍ෂයේ පංති ස්වභාවය (වික්‍රමබාහු විජය කුමාරතුංග හැදින්වූයේ කම්කරු නායකයෙකු ලෙසිනි) ඉන්දු - ලංකා ගිවිසුම හා නූතන අධිරාජ්‍යවාදයේ ස්වභාවය ගැන දීර්ඝ න්‍යායික සාකච්ඡාවක අපි නියැලෙමි. මේ වන විට නව සමසමාජ නායකත්වය සමාජවාදී ව්‍යාපාරය ගොඩනැගීමේ ඉතිහාසයට පයින් ගසා ධනපති පංතියේ වලිගයක් බවට පත්ව ඇත. 1994 දී පමණ වමේ ව්‍යාපාරයෙන් පලාගිය වාසුදේව ධනපති අණ්ඩුවල කිහිලි කරුවෙකු ලෙස කරක් ගැසූ අතර මේ වන විට අන්ත ජාතිවාදී මඩ ගොනුවේ ගිලි ගමනක අවසානය සනිටුහන් කරමින් සිටී.

මෙම පසුබිම තුළ නූතන වමේ ව්‍යාපාරය ඉදිරියේ පවතින්නේ දැවැන්ත අභියෝගයකි. පැරණි වමේ නායකයින්ගේ පාචාදීම් වලින් අනතුරුව ගොඩනගන ලද අලුත් වම ලෙස කටයුතු කළ ජවිපෙය හා නසසපය නව ලිබරල් ධනේෂ්වර දේශපාලනයට දණ්ඩ නමස්කාර කර යටත්වී හමාරය. වම කෙරෙහි අවධානයෙන් සිටින තරුණයින්ට මේ ගැන ඇත්තේ බරපතල කළ කිරීමක් හා ප්‍රයෝජනවත්කමකි. මෙම සන්දර්භය තුල නවක කම්කරුවන් හා තරුණයින් වම ගොඩනගා ගැනීම සඳහා අලුත් සාකච්ඡාවකට ඇතුලත් විය යුතුය. ඒ සඳහා පැරණි වමේ ඉතිහාසයේ පාචාදීම්වල සිට අද සිදු කෙරෙමින් පවතින පාචාදීම් දක්වා ගැඹුරු හැදැරීමක් කළ යුතුව ඇත. මේ සියලු පාචාදීම්වලට එරෙහිව සමාජවාදී ව්‍යාපාරයේ ධජය බිම නොදමා ජාතිවාදයට නව ලිබරල් ධනවාදයට හා හවුල් දේශපාලනයට එරෙහිව අතිතව සටන් කරනුයේ එක්සත් සමාජවාදී පක්‍ෂය පමණි. ධනවාදය පිළිකුල් කරන සමාජවාදය කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඇති කම්කරුවන් හා තරුණයින් සමාජවාදී ව්‍යාපාරය ගොඩනගා ගැනීම සඳහා අප ගෙනයන අරගලය හා බද්ධ වන ලෙස අවධාරණය කරමු.

5 පිටුවෙන්.....

ත්‍රස්තවාදී විධික්‍රමය හා

19 වන සියවසේදී ජාතික පිඩනයට එරෙහිව අරගල කිරීමේදී වඩාත්ම කැමැත්තක් දැක්වූයේ මෙම ක්‍රමයටය. ජපානයේ කම්කාසේ මරාගෙන මැරෙන බෝම්බකරුවන්ගේ උදාහරණයද මෙහිදී සැලකිල්ලට ගත යුතුවේ. ත්‍රස්තවාදය ඇතිවීමට හේතු මොනවාදැයි තේරුම් ගැනීම ඉතා අවශ්‍යය.

එහෙත් එහි අදහස වන්නේ වෙනත් අයෙකු උපයෝගී කර ගන්නා ක්‍රම පිළිබඳ වගකීමෙන් අංශමාත්‍රයක් පමණක් වත් සමාජවාදීන් හා මාක්ස්වාදීන් විසින් බාරගත යුතු බවක් නොවේ. බොහෝ දෙනෙක් ලේ පිපාසිත යුදකාමීන් නොවේ. එහෙත් යම් විකල්ප විසඳුමක් ඉදිරිපත් නොවන්නේ නම් ත්‍රස්තවාදයට එරෙහි යුද්ධයක් වෙනුවෙන් නැගෙන තර්ක සමග ඔවුන් ඉදිරියට යනු ඇත්තේය.

එක්සත් සමාජවාදී පක්‍ෂය හා එහි ආධාරකරුවන් හුදෙක් හැම කරුණක්ම සාමයෙන්ම විසඳිය යුතුයයි සිතන ඊනියා සමාජවාදීහු නොවෙති. කොයි අතකින් ප්‍රහාර එල්ල වුවත් අප හමුවේ ඇති සියළුම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ක්‍රමවේදයන් මගින් අපි වැඩ කරන ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් (වැඩ වර්ජන කිරීමේ

6 පිටුවෙන්.....

විනා කානනය - සක්‍රීයව එරෙහි

එබැවින් මෙවැනි ක්‍රියාවලට අතියමින් හෝ සහයෝගය දක්වන දේශපාලකයන්ටද දැඩි දඩුවම් පැමිණවිය යුතු අතර ඔවුන් දේශපාලන භූමියෙන් පලවාහැරිය යුතුය. මෙතෙක් වාර්තාවී ඇති රටපුරා ව්‍යාප්තව සිදුවන කිසිදු අපරාධයකට ආදර්ශමත්ව තිසි දඩුවම් ලබාදීමට ධනපති ආණ්ඩු අසමත්ව ඇත.

ඉන් පෙනී යන්නේ සිදුවීමක් ආසන්නයේ මාධ්‍ය සංදර්ශණ පැවැත්වීම හැර සැබෑ ලෙස ඒවා මැඩ පැවැත්වීමට ඔවුන්ට උවමනාවක්ද නැති බවය. නීතිය වල්වැදී ඇති රටක ජනතාව ඉදිරියේ ඉහල පන්තියේ අයට අවශ්‍ය ලෙසට නීතිය අවහිරය බවට පත්වන බව ඇස්පොසිට පෙනෙද්දී ජනතාව පාරට බැසීමද වරදක් ලෙස පෙන්වාදීමට දරන නිව උත්සාහය උතුරේ සිද්ධියෙන් පෙන්වාදී ඇත.

ජනතාව සඳාකල් බියවද්දා තබා ගැනීම තුලින් ඔවුන්ට ජයගත හැකියයි පාලකයින් සිතන්නේ නම් මහා මුලාවකි. අවහිරය රජකරවන තත්වයට එරෙහිව නැගී සිටීමට කටයුතු කිරීම සමහ නිමක් නොදුටු ජරාපීර්ණ මෙම සමාජ ක්‍රමය වෙනස් කර සාධාරණ සමාජයක් ගොඩනැගීම සඳහා අද දීනයේදී කටයුතු කිරීම සියලු දෙනාගේ වගකීමවේ.

මේවාට එරෙහිව හඬනැගීම සඳහා පුලුල් ජනතා බලවේගයක් ගොඩනැගීමට අවධිවෙන ලෙස ධනපති සමාජයෙන් පිඩා විඳින කාන්තාවන්ට අපේ ඇරයුමි.

